

KULTUROZNAWSTWO

Efekty uczenia się i treści programowe zajęć:

Nazwa zajęć: Miasto jako sfera publiczna

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- ma poszerzoną wiedzę na temat współczesnych koncepcji teoretycznych służących opisowi takich problemów jak miejska sfera publiczna, przestrzeń publiczna, ruchy miejskie, miejska demokracja partycypacyjna
- ma poszerzoną wiedzę na temat historycznych i współczesnych procesów oddolnej polityki demokratycznej ze szczególnym uwzględnieniem problematyki partycypacji, sprawiedliwości przestrzennej i prawa do miasta
- rozpoznaje zadania, problemy i sposoby ich rozwiązywania w zakresie rozwoju lokalnego i zarządzania miastem
- potrafi zastosować wybrane teorie, kategorie i metody badawcze do interpretacji i analizy głównych problemów współczesnej polityki miejskiej

Treści programowe dla zajęć:

- Wykład wprowadzający
- Czy przestrzeń jest polityczna?
- Miasto i widzialność - Hannah Arendt i narodziny miejskiej demokracji
- Przemiany rzeczy publicznej – Rzym
- Uzgadniając miejskie języki – Jurgen Habermas i oświeceniowa sfera publiczna
- Paryż jako stolica nowoczesności - od haussmannizacji do Komuny Paryskiej
- Bunt mas, czyli kto się boi miejskiego tłumu? Koncepcja sfery publicznej Negta i Klugego
- Polityka architektury - o sprzecznościach architektonicznego modernizmu
- Przestrzeń publiczna w mieście socjalistycznym
- Miasta w kryzysie – upadek miejskiej sfery publicznej, segregacja przestrzenna i wywłaszczająca urbanizacja
- Prawo do miasta i miejska rewolucja produktywności miejskiego konfliktu - teoria agonistycznych przestrzeni publicznych Chantal Mouffe
- W poszukiwaniu alternatywy – globalny bunt miast i nowa miejska demokracja
- Miasto i to, co wspólne

Nazwa zajęć: Sztuka publiczna

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- ma poszerzoną wiedzę na temat współczesnych teorii opisujących kulturowe, ekonomiczne, polityczne i społeczne uwikłania sztuki publicznej
- ma poszerzoną wiedzę na temat historycznych i współczesnych form sztuki publicznej
- rozpoznaje zadania, problemy i sposoby funkcjonalizacji sztuki publicznej ze szczególnym uwzględnieniem problematyki kształtowania przestrzeni publicznej, partycypacji, kultury oporu, miejskiej ekonomii symbolicznej
- potrafi zastosować wybrane teorie, kategorie i metody badawcze do interpretacji i analizy wybranych dzieł i zjawisk z zakresu sztuki publicznej

Treści programowe dla zajęć:

- Zajęcia wprowadzające
- Miasto jako przestrzeń dla sztuki – o związkach sztuki z późnonowoczesną demokracją
- Sztuka i zmiana społeczna – prefiguracje sztuki publicznej
- Czym jest sztuka publiczna?
- Sztuka publiczna – integracja czy interwencja?
- Polityczność sztuki publicznej
- Estetyka relacyjna
- Sztuka partycypacyjna i sztuka współpracy
- Sztuka publiczna wobec problemu pracy i otoczenia gospodarczego
- Graffiti – w poszukiwaniu korzeni sztuki ulicy
- Graffiti i street art – sztuka czy ruch alternatywny?
- Graffiti i street art – przetwarzanie miejskiej ikonosfery
- Sztuka publiczna w Polsce
- Polski street art i ruch muralistyczny

Nazwa zajęć: Pro/Seminarium licencjackie

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna podstawowe, historyczne i współczesne, koncepcje kultury oraz podstawową terminologię z zakresu kulturoznawstwa
- zna podstawową terminologię oraz koncepcje, opisujące praktyki, relacje i procesy zachodzące w kulturze, a także koncepcje człowieka jako uczestnika i twórcy kultury
- zna podstawy metodologii badań kulturoznawczych
- potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi, paradygmatami badawczymi i pojęciami właściwymi dla kulturoznawstwa w typowych sytuacjach profesjonalnych
- potrafi pisać i redagować teksty informacyjne, promocyjne i krytyczne w języku polskim i obcym, dotyczące działalności kulturalnej, artystycznej, społecznej z wykorzystaniem różnych źródeł informacji oraz ujęć teoretycznych
- potrafi interpretować utwory artystyczne oraz wyjaśniać właściwe kulturze artystycznej zjawiska i procesy, prezentując wyniki swych dociekań w formie ustnej i pisemnej w języku polskim i obcym
- jest gotów do świadomego i aktywnego uczestnictwa w życiu artystycznym, rozumiejąc wagę poszczególnych jego elementów, organizacyjnych i merytorycznych, oraz rozumiejąc zarówno konieczność poszukiwania rozwiązań alternatywnych dla istniejącego ładu artystycznego, jak i potrzebę utrzymywania elementów tradycji artystycznej
- jest gotów do poważnej refleksji na tematy etyczne związane z własną pracą, odpowiedzialnością przed współpracownikami i innymi członkami społeczeństwa

Treści programowe dla zajęć:

- Ustalenie tematu, problemu badawczego oraz pytań badawczych. Wyznaczenie zakresu badań i struktury pracy licencjackiej.
- Zapoznanie z organizacją pracy.
- Sposoby organizacji czasu pracy, pozyskiwania materiałów źródłowych.
- Metodyka pisania pracy licencjackiej.
- Umiejętność edytowania tekstu.
- Administracyjne procedury składania pracy licencjackiej oraz informacje o przebiegu egzaminu dyplomowego.
- Opracowywanie zagadnień egzaminacyjnych

Nazwa zajęć: Analiza dzieła literackiego

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna podstawowe, historyczne i współczesne, koncepcje kultury oraz podstawową terminologię z zakresu kulturoznawstwa
- Zna podstawową terminologię oraz koncepcje, opisujące praktyki, relacje i procesy zachodzące w kulturze, a także koncepcje człowieka jako uczestnika i twórcy kultury
- Potrafi dokonać rozpoznania, obserwacji, interpretacji i krytycznej oceny wytworów kultury, przypisując je do właściwej tradycji
- Jest gotów/gotowa do wykazania się wyobraźnią, wrażliwością społeczną i krytycyzmem w ocenie procesów i zjawisk kulturowych

Treści programowe dla zajęć:

- Wyznaczniki dzieła literackiego; różnice pomiędzy analizą, interpretacją i wartościowaniem dzieła literackiego
- Analiza narracji powieściowej
- Postać literacka: postać jako „charakter”; przemiana rozumienia postaci w literaturze początku XX wieku
- Czas i przestrzeń w opowieści. Pojęcie chronotopu (Michaił Bachtin)
- „Śmierć autora” (Roland Barthes) i antybiografizm w badaniach literackich; pakt autobiograficzny (Philippe Lejeune)
- Tropy (metafora, metonimia, synekdocha), alegoria i symbol
- Style wypowiedzi literackiej
- Analiza strukturalna a analiza tekstualna opowiadania

Nazwa zajęć: Animacja kultur lokalnych

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- rozumie specyfikę animacji kultury jako formy pracy kulturalnej, ze wskazaniem na trzy podstawowe sposoby jej definiowania (kulturoznawczy, pedagogiczny, antropologiczny);
- rozumie cele i metody pracy animacyjnej oraz jej miejsce we współczesnym życiu kulturalnym;
- rozumie specyfikę pracy na poszczególnych etapach procesu animacyjnego (preanimacja: diagnoza, pisemna wersja projektu, animacja właściwa: realizacja zadań i zarządzanie projektem);

- prawidłowo interpretuje potrzebę realizacji procesu animacyjnego w odniesieniu do społeczności i grup, zagrożonych postawami pasywności, prezentyzmu lub podlegającym wykluczeniu społecznemu;
- formułuje i wyjaśnia temat projektu oraz opisuje i uzasadnia jego cele;
- korzysta ze źródeł literaturowych oraz innych dostępnych informatorów, zawierających informacje na temat sieci organizacji, instytucji kultury i możliwych programów wsparcia pracy animacyjnej;
- pisze wybrane części projektu animacji kultury (w zależności od podziału obowiązków w zespole projektowym);
- współpracuje z zespołem nad przygotowaniem projektu;
- obiektywnie ocenia pracę swoją i swojego zespołu, zwłaszcza w odniesieniu do podziału i wywiązywania się z obowiązków;
- wykazuje się umiejętnością dyskusowania o celach projektu i publicznego prezentowania wyników pracy zespołowej;

Treści programowe dla zajęć:

- Animacja jako forma pracy kulturalnej, trzy perspektywy definiowania animacji kultury (kulturoznawcza, pedagogiczna, antropologiczna);
- Etapy procesu animacji kultury (preanimacja: diagnoza i projekt pisemny, animacja właściwa: realizacja i zarządzanie projektem);
- Kompetencje animatora kultury (diagnoza, projektowanie, organizacja, komunikacja) i obszary animacji kultury (społeczności lokalne – kultury lokalne, kultury grupowe, mniejszościowe, czas wolny, ekspresja twórcza, życie publiczne – postawy, problemy praktyczne);
- Warunki pracy animacyjnej (polityka kulturalna i zasady finansowania w sektorze kultury, instytucjonalne i pozarządowe formy organizacji działań kulturalnych);
- Sztuka współpracy, community arts i community practice jako źródła metodyki aktywizującej w animacji kultury;
- Elementy projektu animacji: misja, wizja, opis grupy docelowej, harmonogram, kosztorys, zasoby projektu;
- Praca w zespołach projektowych: diagnoza problemu i temat projektu, diagnoza i opis grupy docelowej, misja i wizja projektu, harmonogram projektu, kosztorys i zarządzanie projektem.

Nazwa zajęć: Antropologia kulturowa współczesnego świata

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna podstawowe, historyczne i współczesne, koncepcje kultury oraz podstawową terminologię z zakresu kulturoznawstwa
- zna miejsce i znaczenie kulturoznawstwa w systemie nauk oraz rozumie różnice i powiązania między innymi dyscyplinami nauk humanistycznych a kulturoznawstwem
- jest gotów do wykazania się wyobraźnią, wrażliwością społeczną i krytycyzmem w ocenie procesów i zjawisk kulturowych

Treści programowe dla zajęć:

- Analiza antropologii jako nauki o człowieku
- Analiza współczesności, a także współczesnego świata jako kategorii pochodnej
- Ustalenie relacji między antropologią jako nauką o człowieku a kulturoznawstwem jako nauką o kulturze
- Krytyczne podejście do konstruktów myślowych a problem rozwoju wiedzy

Nazwa zajęć: Antropologia kulturowa

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- sprawnie posługuje się podstawową terminologią z zakresu antropologii kulturowej
- posiada umiejętność charakteryzowania najważniejszych nurtów antropologii kulturowej i dorobku jej przedstawicieli
- dostrzega specyfikę i trudności związane z badaniami kulturowymi
- lepiej i głębiej rozumie macierzystą rzeczywistość kulturową
- posiada narzędzia interpretacyjne pozwalające rozpoznawać różnorodne ideologie zagrażające wielości i różnorodności kulturowej
- rozumie czym różni się antropologia od innych dziedzin wiedzy o człowieku
- rozumie funkcjonowanie poszczególnych, usytuowanych w konkretnym czasie i miejscu, sposobów uczestnictwa w wielu dziedzinach kultury i życia społecznego, pozwalających na kształtowanie wiedzy i zachowań w swoim bliższym i dalszym otoczeniu społeczno-kulturowym
- potrafi aktywnie i krytycznie uczestniczyć w negocjowaniu konfliktów kulturowych: społecznych, etnicznych, religijnych i in.

Treści programowe dla zajęć:

- Obrzeża antropologii kulturowej - antropologia filozoficzna
- Obrzeża antropologii kulturowej – zapomniana tradycja antropologiczna XVIII wieku

- Samobójstwo jako przedmiot badań antropologicznych
- Antyrasistowska antropologia F. Boasa
- Antropolożki – Maria Czaplicka i jej badania antropologiczne
- Antropolożki – Winifred Blackman i jej badania antropologiczne
- Antropolożki – Katherine Routledge i jej badania antropologiczne
- Antropolożki – Barbara Freire-Marreco i jej badania antropologiczne
- Liga Irokezów H.L. Morgana – czyli zaskakujące oblicze ewolucjonizmu w antropologii
- Paradoksy antropologii – kanibalizm jako mit antropologiczny?

Nazwa zajęć: **Audiowizualne praktyki artystyczne**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Student zna historię pierwszej awangardy filmowej, rozróżnia i wskazuje gatunki, rodzaje i przykłady filmu awangardowego.
- Student zna historię powojennej amerykańskiej awangardy filmowej: rozumie pojęcia: film eksperymentalny, film undergroundowy, film eksperymentalny, film amatorski, film strukturalny.
- Student potrafi rekonstruować historię intermedialnych praktyk artystycznych od pierwszych eksperymentów z dźwiękiem Johna Cage'a, poprzez działania grupy Fluxus, po film strukturalny i początki sztuki video.
- Student zna historię i potrafi wskazać przykłady współczesnej sztuki nowych mediów.

Treści programowe dla zajęć:

- Pierwsza awangarda filmowa: film absolutny (Hans Richter, Viking Eggeling, Walter Ruttmann).
- Pierwsza awangarda: surrealizm (J. Cocteau, G. Dulac, René Clair).
- Pierwsza awangarda: dadaizm i eksperymenty z filmem i fotografią (Man Ray).
- Dadaizm między sztuką a antysztuką: Cravan i Duchamp.
- Film jako rytuał: Maya Deren.
- Film jako dokument: Jonas Mekas.
- Amerykański film undergroundowy: Jack Smith, Andy Warhol.
- Intermedialność w praktykach artystycznych: audiowizualność w środowisku Fluxusu.
- Film strukturalny, inspiracje post-Cage'owskie i post-minimalizm
- Sztuka video – nowa audiowizualność
- Video-performance: somaestetyka
- Sztuka nowych mediów.

Nazwa zajęć: **Badania wizualne w praktyce**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- ma poszerzoną wiedzę o metodach badań kulturoznawczych, właściwie przypisuje koncepcje teoretyczne do nurtów badawczych
- zna i rozumie metody analizy i interpretacji materiału wizualnego oraz właściwie przypisuje je do tradycji badawczej, rozpoznaje zaawansowane zależności między sformułowaniem problemu badawczego, doбором metody badań
- sprawnie posługuje się technicznymi narzędziami dokumentacyjnymi: aparatem fotograficznym i kamerą video oraz twórczo je wykorzystuje, posługuje się narzędziami technologicznymi: programami komputerowymi do obróbki materiału wizualnego rozumie znaczenie współpracy z różnymi grupami, aktywnie komunikuje się oraz współdziała ze społecznościami miejskimi w prowadzonych projektach badawczych, potrafi przygotować i przeprowadzić wspólny projekt badawczy oraz sprawnie komunikuje się ze współpracownikami podczas jego realizacji,
- aktywnie komunikuje się oraz współdziała ze społecznościami miejskimi w prowadzonych projektach badawczych, potrafi przygotować i przeprowadzić wspólny projekt badawczy oraz sprawnie komunikuje się ze współpracownikami podczas jego realizacji, potrafi opracować i zaprezentować publicznie własny projekt badawczy oraz moderować dyskusje wokół analizowanych problemów.

Treści programowe dla zajęć:

- Historia i współczesność badań wizualnych – metodologie i narzędzia
- Badania wizualne w praktyce kulturoznawczej – zadania i środki
- Analiza i interpretacja danych wizualnych – charakterystyka i klasyfikacje materiału wizualnego (konwencje wizualne)
- Dokumentowanie jako praktyka społeczna i narzędzie badawcze
- Metody wizualne w projektach partycypacyjnych – współpraca i uczestnictwo
- Etyka badacza – kulturowe i prawne aspekty prowadzenia badań wizualnych
- Przygotowanie projektu badawczego – metodologie i narzędzia
- Współczesne technologie wizualne – warsztat fotograficzny i filmowy
- Opracowywanie materiału wizualnego w programach graficznych – warsztat cyfrowy

- Przygotowywanie raportu z badań wizualnych
- Prezentacja badań wizualnych

Nazwa zajęć: Branding miejski i terytorialny

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna wyspecjalizowane metody pracy działów promocji w jednostkach samorządowych, rozumie sens pracy marketingowej, nakładów finansowych i działań z otoczeniem biznesowym na rzecz budowania marki miasta i regionu,
- zna historyczne i kulturowe aspekty funkcjonowania wybranych miast polskich w zakresie zarządzania miejskimi i regionalnymi instytucjami kultury powołanymi do pozycjonowania marki miasta lub regionu.
- potrafi inicjować, organizować i koordynować pracę zespołów zajętych powiększaniem atrakcyjności obiektów, szlaków oraz usług zespolonych pojmowanych jako produkt turystyczny
- potrafi pozyskiwać i wykorzystywać informacje pochodzący z doświadczeń innych krajów na temat brandingu miejskiego i terytorialnego oraz wykorzystać je do projektów kulturalnych w Polsce,
- potrafi wstępnie zaprojektować logotyp miejski przeznaczony do internetowego promowania obchodów miejskich, napisać twórczy tekst promocyjny przeznaczony na strony www, wstępnie opisać wizje eventów miejskich i regionalnych wykorzystujących ekrany, transmisje i zapowiedzi wydarzenia na nośnikach mobilnych,
- jest gotów do aktywnego uczestnictwa w debacie publicznej, dotyczącej realizacji strategii promocji miast i regionów, odniesienia się w tej dyskusji z perspektywy kulturoznawczej,
- posiada kompetencje pozwalające rozpoznawać typowe konflikty i problemy związane z zarządzaniem marką miejską we współczesnej rzeczywistości społecznej, brać udział w konkursach miejskich służących promocji, składać formalne oferty w tej sprawie.

Treści programowe dla zajęć:

- Główne pojęcia związane z marketingiem terytorialnym, ich rozumienie w perspektywie kulturoznawczej.
- Marka miasta wobec doświadczeń reklamy produktowej. Podobieństwa i różnice.
- Branding miejski w praktyce. Ludzie – zespoły – decyzje.
- Atrakcyjność miasta w pojęciu produktu turystycznego, analiza przydatności wiedzy kulturoznawczej w projektowaniu materiałów promocyjnych emitowanych poza zasięgiem kraju.
- Branding miejski w kontekście wartości kultury i kodowania uniwersalnych znaczeń międzykulturowych.
- „Święto ulicy” jako casus działań promocyjnych. Analiza przykładów, dyskusja, praca nad scenariuszem dedykowanym wybranemu patronowi ulicy.
- „Obchody 400-lecia” jako otwarty schemat działań promocyjnych. Analiza aktualnych przykładów, praca nad twórczymi i wyróżniającymi scenariuszami obchodów.
- Tożsamość miasta w świetle badań marketingowych.
- Segmentacja przekazów marketingowych związana z różnymi grupami odbiorców
- Styl funkcjonowania organizacji pozarządowych i konkursy miejskie na rzecz promocji miasta.
- Filmy promocyjne. Ich miejsce w strategii oddziaływania zewnętrznego i wewnętrznego.
- City Placement, czyli polskie miasta w filmach i serialach. Analiza i dyskusja.
- Twórcze rozwiązywanie problemów wizerunkowych. Miasto – gmina – ulica.
- Monitorowanie wizerunku miasta w rankingach.
- Branding miejski w ocenie mieszkańców – monitorowanie mediów społecznościowych

Nazwa zajęć: Edukacja informacyjna i źródłowa

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- wskazuje wspólne cechy i różnice systemu biblioteczno-informacyjnego uczelni (Biblioteka Uniwersytecka, biblioteki wydziałowe). Korzysta z konta bibliotecznego, wykorzystując pełne jego możliwości. Zna zasady korzystania z czytelni i wypożyczalni. Potrafi wyszukiwać i korzystać ze źródeł informacji tradycyjnej i elektronicznej. Korzysta z dostępnych zdalnych zasobów i usług bibliotek UAM
- umie gromadzić materiał do realizacji zajęć oraz poprawnie sporządza bibliografie dla celów tworzenia pracy licencjackiej lub magisterskiej. Umie zapobiegać zjawisku plagiatu. Korzysta z usług oferowanych przez bibliotekę (np. zamawia lub pobiera kopie do własnego użytku)

Treści programowe dla zajęć:

- System biblioteczno-informacyjny UAM w Poznaniu:
- charakterystyka cech wspólnych i różniących Bibliotekę Uniwersytecka i biblioteki wydziałowe i podstawowe zasady korzystania ze wspólnego dla całego systemu biblioteczno- informacyjnego regulaminu korzystania ze zbiorów bibliotecznych.
- konto czytelnika. Korzyści wynikające z oferowanych możliwości: zdalny zapis, charakterystyka konta, podstawowe zasady: zamówienia, prolongaty, rezerwacje, dostęp zdalny do licencjonowanych zasobów naukowych UAM

- wyszukiwanie książek i czasopism. Charakterystyka niezbędnych narzędzi wyszukiwawczych: wyszukiwarka zasobów naukowych UAM, katalog on-line, ważnych katalogów on-line w Polsce, np.: katalogi BN, Katalog KaRo (Katalog Rozproszony Bibliotek Polskich), NUKAT (katalog centralny zbiorów polskich bibliotek naukowych i akademickich).
- Warsztat naukowy studenta:
- praktyczne wskazówki dotyczące strategii poszukiwania literatury: wyszukiwanie tematyczne, proste, logiczne, zaawansowane w katalogu online i wyszukiwarce zasobów naukowych UAM, operatory boolowskie
- wyszukiwanie literatury do zajęć i prac dyplomowych w zdalnych zasobach naukowych UAM (otwartych i licencjonowanych dziedzinowych bazy danych, e-czasopismach, e-książkach, bibliotekach wirtualnych, repozytoriach otwartej nauki)
- bibliografie: rodzaje, zasady tworzenia przypisów, bibliografia załącznikowa.
- tradycyjne źródła informacji: - bibliografie, encyklopedie, słowniki, opracowania
- plagiat: definicja i konsekwencje, przykłady plagiatu, zapobieganie.

Nazwa zajęć: **Edukacja kulturalna i artystyczna**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna rodzaje i zastosowanie technik edukacyjnych wykorzystywanych w edukacji kulturalnej i kulturowej oraz edukacji artystycznej.
- Zna rodzaje i zastosowanie metod edukacyjnych wykorzystywanych w edukacji kulturalnej i edukacji kulturowej środowisk lokalnych.
- Zna zastosowanie metod i technik edukacyjnych wykorzystywanych w edukacji kultury artystycznej.
- Zna i rozumie podstawową terminologię oraz koncepcje, opisujące praktyki, relacje i procesy zachodzące w kulturze, a także koncepcje człowieka jako uczestnika i twórcy kultury.
- Zna metody pracy kulturalnej w instytucjach i organizacjach kulturalnych oraz metody animacji i aktywizacji kulturowej w skali lokalnej i międzynarodowej

Treści programowe dla zajęć:

- Wprowadzenie, omówienie celów i zakresu tematycznego zajęć
- Podstawowa terminologia oraz koncepcje, opisujące praktyki, relacje i procesy zachodzące w kulturze, a także koncepcje człowieka jako uczestnika i twórcy kultury.
- Rodzaje i zastosowanie technik edukacyjnych wykorzystywanych w edukacji kulturalnej i kulturowej oraz edukacji artystycznej.
- Rodzaje i zastosowanie metod edukacyjnych wykorzystywanych w edukacji kulturalnej i edukacji kulturowej środowisk lokalnych
- Zastosowanie metod i technik edukacyjnych wykorzystywanych w edukacji kultury artystycznej.

Nazwa zajęć: **Estetyka**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Absolwent zna i rozumie specyfikę rozwoju różnych dziedzin europejskiej kultury artystycznej ze szczególnym naciskiem na formy sztuki współczesnej oraz o towarzyszących jej społecznych dyskursach, praktykach i dziedzinach nauki, wyspecjalizowanych w badaniu kultury artystycznej, w tym wiedzę o historycznych i współczesnych koncepcjach estetycznych
- Absolwent potrafi określać znaczenia, oddziaływanie społeczne i miejsce wytworów kultury w procesie historyczno-kulturowym, posługując się odpowiednimi metodami analizy i interpretacji
- Absolwent jest gotów do świadomego i aktywnego uczestnictwa w życiu artystycznym, przyczyniając się do utrzymywania elementów tradycji artystycznej oraz proponując rozwiązania alternatywne dla istniejącego ładu artystycznego, jest także przygotowany do pracy w organizacjach i instytucjach związanych ze sztuką
- aktywnego uczestnictwa w debacie publicznej, dotyczącej znaczenia i wpływu przekazów i praktyk medialnych na współczesne życie społeczne i kulturę, formułując własne, krytyczne stanowiska i opinie.

Treści programowe dla zajęć:

- Aparat pojęciowy estetyki greckiej
- Nurt pitagorejsko-platoński w estetyce greckiej
- Nurty sofistyczne i demokrytejskie w estetyce greckiej
- Koncepcje estetyczne Arystotelesa
- Neoplatońska koncepcja piękna i jej interpretacje chrześcijańskie – estetyka światła
- Spór o obrazowanie w estetyce chrześcijańskiej
- Koncepcje estetyczne św. Tomasza z Akwinu
- Kantowska analityka piękna i analityka wzniosłości
- Filozofie sztuki Schellinga i Hegla
- Koncepcje estetyczne Schopenhauera i Nietzschego

- Estetyka fenomenologiczna na przykładzie koncepcji Romana Ingardena
- Filozofia sztuki Martina Heideggera
- Estetyczny aspekt hermeneutyki filozoficznej
- Najnowsze nurty w estetyce
- Estetyka poza Europą – przykład Japonii

Nazwa zajęć: Filozofia humanistyki

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie specyfikę metodologiczną oraz aktualne kierunki w badaniach historyczno-kulturowych (oraz w perspektywie humanistyki jako takiej)
- zna i rozumie aktualne orientacje metodologiczne we współczesnej humanistyce, których osiągnięcia potrafi aplikować do badań nad kulturą
- potrafi integrować, krytycznie interpretować i twórczo wykorzystywać ujęcia teoretyczne i podejścia badawcze właściwe dla kulturoznawstwa
- ogólną problematykę (obejmującą terminologię, teorie i metodologię) z zakresu wiedzy o mediach, którą potrafi twórczo wykorzystywać i samodzielnie aktualizować

Treści programowe dla zajęć:

- Wprowadzenie do problematyki; rozpoznanie współczesnego statusu humanistyki
- Pozytywizm klasyczny - ogólna charakterystyka
- August Comte w perspektywie filozofii humanistyki
- Empiryzm logiczny, pozytywizm logiczny (neopozytywizm) - ogólna charakterystyka
- Rudolf Carnap i filozofia humanistyki
- Karl Raimund Popper i filozofia humanistyki
- Ogólna charakterystyka koncepcji antynaturalistycznych w filozofii humanistyki
- Wilhelm Dilthey i filozofia humanistyki
- Heinrich Rickert i filozofia humanistyki
- Max Weber i filozofia humanistyki
- Hermeneutyka i współczesne orientacje hermeneutyczne: Gianni Vattimo
- Dekonstrukcja i humanistyka po dekonstrukcji
- Współczesne filozofie zorientowane ontycznie: Bruno Latour
- Problematyzowanie relacji natura-kultura we współczesnej humanistyce

Nazwa zajęć: Filozofia kultury

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna doktryny filozoficzne – powstałe w ostatnich trzech wiekach - odnoszące się do ontologicznego statusu kultury.
- potrafi czynić użytek z wiedzy o epistemologicznych ograniczeniach (uwarunkowaniach) wymagających uwzględnienia w rekonstruowaniu praktyki polegającej na godzeniu heterogenicznych wzorów kultury.

Treści programowe dla zajęć:

- Filozofia oświecenia (Hume, Monteskiusz, Rousseau, Kant)
- J.-G. Fichte - filozof polityki, pierwszy idealista transcendentalny
- Fr. W. J. Schelling - narodziny idealizmu obiektywnego
- Filozofia dziejów G. W. Fr. Hegla
- Początki refleksji hermeneutycznej - od Novalisa, Herdera, Schleiermachera do Diltheya i szkoły badeńskiej
- A. Schopenhauer - zwrot woluntarystyczny w filozofii niemieckiej
- Materializm historyczny K. Marksa
- Pozytywizm
- Fr. Nietzsche - odkrywanie kultury jako środowiska nadczłowieka
- Psychoanaliza S. Freuda i jej społeczne zastosowania
- Szkoła frankfurcka (założenia, czołowi przedstawiciele)
- Teoria działania komunikacyjnego J. Habermasa
- Fenomenologia (E. Husserl, M. Scheler, E. Levinas)
- Ontologia fundamentalna M. Heideggera
- Pragmatyczna koncepcja kultury Fl. Znanieckiego
- H.-G. Gadamer i jego współcześni kontynuatorzy (G. Vattimo, St. Fish)
- Egzystencjalizm
- Konstruktywiści i dekonstrukcyjniści - spór o ponowoczesność
- Filozofia dialogu
- Filozoficzne podstawy performatyki

Nazwa zajęć: Filozofia mediów

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Student stosuje podstawową terminologię oraz koncepcje, opisujące praktyki, relacje i procesy zachodzące w kulturze, a także koncepcje człowieka jako uczestnika i twórcy kultury
- Student zna terminologię, teorie i metodologię z zakresu medioznawstwa oraz rolę komunikacji medialnej we współczesnej kulturze
- Student potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi, paradygmatami badawczymi i pojęciami właściwymi dla kulturoznawstwa w typowych sytuacjach profesjonalnych
- Student ma podstawy do wykazania się wyobraźnią, wrażliwością społeczną i krytycyzmem w ocenie procesów i zjawisk kulturowych
- Student jest zdolny do przyjmowania postaw krytycznych wobec wiedzy, którą przyswaja, panujących autorytetów, ideologii i mód
- Student zna i rozumie przyjmowania postaw krytycznych wobec wiedzy, którą przyswaja, panujących autorytetów, ideologii i mód

Treści programowe dla zajęć:

- Filozofia mediów. Znaczenie refleksji filozoficznej dla kulturoznawczego rozumienia i badania mediów.
- Historia filozoficznego myślenia o mediach kultury
- Modele i metafory kultury zapośredniczonej technicznie: od jaskini platońskiej do banopticonu.
- Istota medium i zapośredniczenia technicznego.
- Przejście od mediów symbolicznych do mediów technicznych.
- Codzienne życie kształtowane przez media techniczne. Wzrastająca rola urządzeń.
- Mediatyzacja kultury – konsekwencje zapośredniczenia kultury przez media techniczne dla egzystencji człowieka.
- Sytuacja człowieka wewnątrz rzeczywistości wytwarzanej przez media techniczne.
- Filozofia mediów jako krytyka kultury.
- Media techniczne jako kultura i środowisko życia człowieka.
- Percepcja i jej techniczne protezy. Media jako rozszerzenia człowieka.
- Sprzęt i oprogramowanie. Materialność i wirtualność mediów technicznych.
- Teleobecność i problem dystansu. Formy wspólnotowości realizowane przez media techniczne.
- Reprezentacja, spektakl, symulacja, rzeczywistość integralna - zmiana ontologiczna i kulturowa wywołana przez media techniczne.
- Prędkość i przyspieszenie. Logika działania mediów technicznych.
- Posthistoryczny wymiar kultury zapośredniczonej przez media techniczne.
- Wirtualne tożsamości i egzystencjalne efekty mediów technicznych.
- Człowiek i informacja. Zarządzanie danymi technicznymi przez ludzi i urządzenia.
- Sfera publiczna, polityka, aktywizm. Formy zaangażowania dostępne dzięki mediom technicznym.
- Filozofia mediów jako refleksja nad zmianą kulturową wywołaną przez media techniczne.

Nazwa zajęć: Filozofia współczesna

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie: podstawowe, historyczne i współczesne, koncepcje kultury oraz podstawową terminologię z zakresu kulturoznawstwa;
- zna i rozumie: podstawową terminologię oraz koncepcje, opisujące praktyki, relacje i procesy zachodzące w kulturze, a także koncepcje człowieka jako uczestnika i twórcy kultury.
- potrafi: posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi, paradygmatami badawczymi i pojęciami właściwymi dla kulturoznawstwa w typowych sytuacjach profesjonalnych.
- potrafi: dokonać rozpoznania, obserwacji, interpretacji i krytycznej oceny wytworów kultury, przypisując je do właściwej tradycji.
- jest gotów do: wykazania się wyobraźnią, wrażliwością społeczną i krytycyzmem w ocenie procesów i zjawisk kulturowych;
- jest gotów do: wyjaśniania istotnych zjawisk w kulturze (konflikty społeczne, etniczne i religijne, przemiany obyczajowe, nowe praktyki kulturowe i nowe formy uczestnictwa w kulturze).
- jest gotów do: przyjmowania postaw krytycznych wobec wiedzy, którą przyswaja, panujących autorytetów, ideologii i mód.

Treści programowe dla zajęć:

- Hegłowska filozofia dziejów.
- Schopenhauerowski pesymizm i metafizyka woli.
- Filozofia Fryderyka Nietzschego.
- Egzystencjalizm humanistyczny - Albert Camus.
- Egzystencjalizm religijny - Soren Kierkegaard.
- Filozofia Martina Heideggera.

- Idea mordercy z za biurka i banalność zła w filozofii H. Arendt.
- Filozofia języka i hermeneutyka.
- Filozofia Ludwika Wittgensteina.
- Współczesna filozofia nauki (neopozytywizm, falsyfikacyjonizm Karla Poppera, idea rewolucji naukowych Thomasa Kuhna, anarchizm metodologiczny Paula Fayerabenda).
- Filozofia sportu.
- Leo Strauss - współczesne reinterpretacje filozofii antycznej.
- Postmodernizm.

Nazwa zajęć: Historia filmu

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Potrafi wykorzystywać chronologicznie i kauzalnie uporządkowaną wiedzę na temat przemian kinematografii XX wieku.
- Umie omówić wpływ przemian technologicznych na kinematografię.
- Potrafi zanalizować uwarunkowania kulturowo-społeczne, polityczne i ekonomiczne determinujące powstanie przekazu kinematograficznego.
- Potrafi rozpoznać afiliację (-e) dzieła filmowego (-ych) wobec tradycji kinematograficznej (-ych).

Treści programowe dla zajęć:

- Prekino: zabawki optyczne i pionierzy technologii (Lumiere, Melies, Edison).
- Narodziny montażu filmowego (szkoła z Brighton, D.W. Griffith, wczesne kino radzieckie).
- Narodziny i rozwój amerykańskiego systemu studyjnego (mit Hollywood, styl zerowy, system gwiazd, systemy cenzorskie, kulturowe konsekwencje klasyfikacji A i B movies).
- Pierwsze awangardy filmowe: impresjonizm, surrealizm, abstrakcjonizm, futurizm.
- Przełom dźwiękowy w kinie.
- Osiągnięcia kina niemieckiego lat 20.: ekspresjonizm, Kammerspiel, realizm społeczny, Kulturfilm, filmy fantastyczne, melodramat egzotyczny.
- Radzieckie, niemieckie i włoskie kino wobec totalitaryzmów.
- Poetyka amerykańskiego filmu noir.
- Innowacje neorealizmu włoskiego.
- Eksperymenty Nowej Fali francuskiej.

Nazwa zajęć: Historia filozofii

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna historię filozofii od czasów antycznych do nowoczesnego zwrotu w kulturze (XVIII w)
- potrafi dokonać wstępnej oceny przydatności doktryn filozoficznych (powstałych w wyżej wzmiankowanym przedziale czasowym) dla nauk o kulturze

Treści programowe dla zajęć:

- Jońscy filozofowie przyrody
- Heraklit i Parmenides
- Tragediopisarze antyczni i sofiści
- Sokrates
- Platon
- Arystoteles
- Szkoły filozoficzne późnego antyku (epikurejczycy, stoicy, sceptycy)
- Narodziny chrześcijaństwa
- Św. Augustyn
- Św. Anzelm z Canterbury
- Św. Tomasz i św. Bonawentura
- Filozofia renesansu (G. Boccaccio, G. Pico della Mirandola, N. Machiavelli)
- Reformacja i kontrreformacja
- Filozofowie angielscy XVII wieku (Fr. Bacon, Th. Hobbes, J. Locke)
- Filozofowie francuscy XVII wieku (Kartezjusz, B. Pascal)
- Oświecenie angielskie (D. Hume, A. Smith)
- Oświecenie francuskie (Wielka Encyklopedia Francuska, Monteskiusz. J.-J. Rousseau)
- Oświecenie niemieckie (I. Kant).

Nazwa zajęć: Historia kultury

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie podstawowe treści związane z metodologią historii oraz podstawową terminologią z zakresu historii kultury.

- zna i rozumie podstawowe wydarzenia oraz procesy zachodzące w historii kultury Zachodu do okresu Oświecenia.
- rozpoznaje miejsce i znaczenie historii kultury w naukach humanistycznych oraz rozumie różnice i powiązania między innymi dyscyplinami nauk humanistycznych a kulturoznawstwem.
- potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi i pojęciami właściwymi dla nauk humanistycznych i nauk o kulturze i religii w typowych sytuacjach profesjonalnych
- potrafi wyjaśniać istotne zjawiska z historii kultury (konflikty społeczne, etniczne i religijne, przemiany obyczajowe, praktyki kulturowe)

Treści programowe dla zajęć:

- Ku społeczeństwu rolniczemu i osiadłemu
- Pozaeuropejskie źródła kultury Zachodu
- Grecja i świat Aleksandra Wielkiego. Rzym i jego cesarstwo.
- Ku jedności religii. Chrześcijaństwo zachodnie, wschodnie i islam
- Silny władca. Miasta i wczesne państwa
- Konsekwencje rozwoju technicznego i gospodarczego
- Kultura elitarna i kultury ludowe. Kultura klasyczna i początki humanizmu
- Wyprawy geograficzne, druk i Reformacja
- Europa i jej granice. Rzeczpospolita nauk. Od humanizmu do Oświecenia

Nazwa zajęć: Historia muzyki

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna historię muzyki europejskiej na poziomie elementarnym
- potrafi powiązać fakty reprezentatywne dla tej dziedziny sztuki z procesami zachodzącymi symultanicznie w innych dziedzinach kultury

Treści programowe dla zajęć:

- Definicja muzyki
- Skale starogreckie
- Hymny ambrożyjskie i chorał gregoriański
- Szkoły Saint-Martial i Notre Dame - rozwój form organalnych
- Trubadurzy i truverzy - początki muzyki świeckiej
- Ars antiqua
- Ars nova i włoskie trecento
- Okres burgundzki
- Ars subtilior
- Szkoły niderlandzkie
- Palestrina i szkoła rzymska
- Orlando di Lasso
- Szkoła wenecka
- Narodziny opery - Camerata florencka, opera wenecka, opera neapolitańska
- Rozwój opery na kontynencie europejskim w XVII wieku.
- Muzyka oratoryjno-kantatowa
- Budowa suity barokowej
- Budowa fugi
- Klasycy wiedeńscy
- budowa allegro sonatowego
- Muzyka niemieckiego romantyzmu (Fr. Schubert, R. Schumann, F. Mendelssohn)
- Romantyzm rosyjski (P. Czajkowski i Potężna Gromadka)
- Polski romantyzm muzyczny
- Początki muzyki programowej - H. Berlioz
- J. Brahms i R. Wagner
- Impresjonizm w muzyce - C. Debussy, M. Ravel, K. Szymanowski
- Dodekafoniści i ich następcy
- I. Strawiński, S. Prokofiew, D. Szostakowicz

Nazwa zajęć: Historia nauk o kulturze

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie podstawowe, historyczne i współczesne, koncepcje kultury oraz podstawową terminologię z zakresu kulturoznawstwa

- zna i rozumie podstawową terminologię oraz koncepcje kultury, opisujące praktyki, relacje i procesy zachodzące w kulturze, a także koncepcje człowieka jako uczestnika i twórcy kultury w przeszłości i teraźniejszości.
- rozpoznaje miejsce i znaczenie kulturoznawstwa w systemie nauk oraz rozumie różnice i powiązania między innymi dyscyplinami nauk humanistycznych a kulturoznawstwem
- potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi, paradygmatami badawczymi i pojęciami właściwymi dla kulturoznawstwa w typowych sytuacjach profesjonalnych
- potrafi posługiwać się koncepcjami życia społeczno-kulturowego obejmującymi problematykę uczestnictwa w kulturze, obyczajów, moralności, religii, tożsamości narodowej, migracji oraz wielokulturowości
- potrafi wyjaśniać istotne zjawiska w kulturze (konflikty społeczne, etniczne i religijne, przemiany obyczajowe, nowe praktyki kulturowe i nowe formy uczestnictwa w kulturze)
- przyjmuje postawy krytyczne wobec wiedzy, którą przyswaja, panujących autorytetów, ideologii i mód.

Treści programowe dla zajęć:

- Przedmiot, metody, założenia i cele.
- Źródła i literatura jako źródła do nauk o kulturze
- Rozwój wiedzy od XVI do XVIII wieku (kolonizacja jako zmiana perspektywy)
- Od badań kultury ludzkości do badań kultury ludów
- Kultury i jej wyobrażenia
- Oświecenie i jego paradygmaty
- Ewolucjonizm – koncepcja kultury
- Ewolucjonizm – koncepcja magii i religii
- Dyfuzjonizm – źródła i specyfika
- Funkcjonalizm i teoria kultury
- Funkcjonalizm – Bronisław Malinowski i badania terenowe
- Ruth Benedict – wzory kultury
- Strukturalizm
- Dyskursy postkolonialne
- Antropologia postmodernistyczna.

Nazwa zajęć: Historia sztuki

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie specyfikę rozwoju różnych dziedzin europejskiej kultury artystycznej z uwzględnieniem form sztuki współczesnej, towarzyszących jej społecznych dyskursów i praktyk
- potrafi dokonać rozpoznania, obserwacji, interpretacji i krytycznej oceny wytworów kultury, przypisując je do właściwej tradycji
- potrafi interpretować utwory artystyczne oraz wyjaśniać właściwe kulturze artystycznej zjawiska i procesy, prezentując wyniki swych dociekań w formie ustnej i pisemnej w języku polskim i obcym

Treści programowe dla zajęć:

- Historyczna definicja sztuki. Historia podstawowych terminów.
- Koncepcja „greckiej rewolucji” E. Gombricha na przykładzie archaicznej i klasycznej rzeźby greckiej
- Kształtowanie się ikonografii chrześcijańskiej - przekształcenia tradycji antycznych.
- Koncepcja obrazu sakralnego w Bizancjum i historyczne formy jej realizacji. Spór o obrazowanie
- Koncepcja świątyni – ideał grecko rzymski, bazylika konstantyńska i kościół bizantyjski
- Rękopis iluminowany jako laboratorium ikonograficzne. Rękopisy karolińskie
- Architektura romańska i jej zróżnicowanie regionalne
- Opat Suger i znaczenia architektury gotyckiej
- Rzeźba gotycka – przykłady francuskie i niemieckie.
- Między kulturą dworską a mieszczańską – malarstwo flamandzkie w XV wieku
- Nowożytna przestrzeń malarska – Masaccio i jego następcy
- Koncepcje sztuki u szczytu renesansu włoskiego – Leonardo i Michelangelo
- Manierizm jako kategoria stylistyczna
- Od Brunelleschiego do Borrominiego – przemiany form architektury nowożytnej.
- Teatralizacja i retoryka – podstawy plastyki barokowej

Nazwa zajęć: Historia teatru i widowiska

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zyskuje orientację w głównych konwencjach teatru europejskiego od starożytnej Grecji po czasy współczesne.

Treści programowe dla zajęć:

- Prototeatr, teatr i obrzęd.
- Klasyczny teatr starożytnej Grecji oraz rzymskie widowiska.
- Dramat liturgiczny i misterium.
- Commedia dell'arte; teatr i uroczystości dworskie epoki baroku, oświeceniowe spory o teatr i widowisko.
- Widowisko romantyczne; teatr w wieku XIX.
- Zręby specyfiki polskiego teatru: od "Lekcji XVI" Mickiewicza po teatr "ogromny" Wyspiańskiego.
- Wielka Reforma Teatru - od Antoine'a do Meyerholda. Wielka Reforma w Polsce.

Nazwa zajęć: Język angielski-lektorat

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- rozumie dłuższe wypowiedzi na znane tematy, które dotyczą bieżących wydarzeń opartych na wiedzy ogólnej
- potrafi poprawnie stosować reguły gramatyczne w mowie i piśmie. Poszerza umiejętność korzystania ze słowników jednojęzycznych i dwujęzycznych
- umie porozumiewać się w miarę płynnie i spontanicznie oraz brać czynny udział w dyskusji i rozmowie na tematy ogólnie znane
- potrafi rozmawiać na tematy związane z aktywnością zawodową i kierunkiem studiów
- czyta artykuły i reportaże, ogląda filmy dotyczące znanych problemów współczesnego świata, oraz potrafi zrozumieć prezentowane w nich argumenty i opinie
- potrafi wyszukiwać, przetwarzać i porównywać informacje z różnych źródeł oraz wykorzystywać je we własnych wypowiedziach ustnych i pisemnych
- potrafi opisać zjawiska społeczne w sposób ogólny i szczegółowy oraz opracować prezentację.

Treści programowe dla zajęć:

- Print Revolution vs. Artificial world of Internet
- Classifying products
- Heredity versus Environment
- Urbanization
- Definition of Culture
- Art Space/Public Space
- The Voting paradox
- Kuhn's Legacy
- Genetic Modification
- Cultural Significance of Social Appraisals
- Connection
- Independence as a State of Mind

Nazwa zajęć: Komparatystyka medialna: film i komiks

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Student zna i rozumie podstawową terminologię oraz koncepcje, opisujące praktyki, relacje i procesy zachodzące w kulturze, a także koncepcje człowieka jako uczestnika i twórcy kultury
- Student zna i rozumie terminologię, teorie i metodologię z zakresu medioznawstwa oraz rolę komunikacji medialnej we współczesnej kulturze

Treści programowe dla zajęć:

- Relacja pomiędzy filmem i komiksem na tle rozwoju mediów symbolicznych i technicznych
- Wpływ komiksu i filmu na pracę wyobraźni odbiorców
- Analiza poszczególnych przykładów ekranizacji komiksów
- Prezentacja studentów dotycząca ich własnych interpretacji relacji pomiędzy filmem a komiksem na wybranych przykładach

Nazwa zajęć: Komunikacja a kultura

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- podstawowe, historyczne i współczesne, koncepcje kultury oraz podstawową terminologię z zakresu kulturoznawstwa
- miejsce i znaczenie kulturoznawstwa w systemie nauk oraz rozumie różnice i powiązania między innymi dyscyplinami nauk humanistycznych a kulturoznawstwem
- przyjmowania postaw krytycznych wobec wiedzy, którą przyswajają, panujących autorytetów, ideologii i mód

Treści programowe dla zajęć:

- Przegląd klasycznych sposobów konstruowania pojęcia komunikacji
- Przegląd klasycznych sposobów konstruowania pojęcia kultury

- Przegląd wybranych sposobów ustalania relacji między pojęciami komunikacji a kultury i konsekwencji ich stosowania
- Krytyczne podejście do konstruktów myślowych a problem rozwoju wiedzy

Nazwa zajęć: Krytyka i promocja sztuki

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Potrafi określać znaczenia, oddziaływanie społeczne i miejsce wytworów kultury w procesie historyczno-kulturowym, posługując się odpowiednimi metodami analizy i interpretacji
- Wykorzystując zdobytą wiedzę, zwłaszcza z zakresu estetyki, potrafi dokonywać samodzielnej i specjalistycznej interpretacji współczesnych wytworów artystycznych oraz wyjaśniać właściwe współczesnej kulturze artystycznej zjawiska i procesy, prezentując wyniki swych dociekań w formie ustnej i pisemnej
- Zna i rozumie specyfikę współczesnego życia kulturalnego oraz o tendencje i zmiany w praktykach kulturowych
- Zna i rozumie specyfikę oraz zasady pracy w instytucjach i organizacjach kulturalnych oraz podstawowe aspekty współczesnej polityki kulturalnej w skali lokalnej, a także zasady animacji kulturowej różnych grup i społeczności lokalnych
- specyfikę rozwoju różnych dziedzin europejskiej kultury artystycznej z uwzględnieniem form sztuki współczesnej, towarzyszących jej społecznym dyskursom i praktyk

Treści programowe dla zajęć:

- Krytyka sztuki w szerokim sensie, krytyka jako działanie, jako promocja wybranych wartości artystycznych we współczesnej kulturze promocyjnej.
- Współczesny świat sztuki, jego przemiany i najważniejsze instytucje artystyczne wpływające na kształt życia artystycznego.
- Ewolucja świata sztuki - od systemu akademickiego do przemysłu artystycznego.
- Stosunek artystów i krytyków do rynku sztuki.
- Wielkie wystawy sztuki - czas kuratorów.
- Galerie sztuki - wybór strategii artystycznych.
- Kolekcje sztuki - rola odbiorcy sztuki.
- Nowa rola muzeów - typy publiczności muzealnej.
- Aukcje sztuki. Targi sztuki.
- Czasopisma - medialny obraz sztuki.
- Polityka kulturalna i jej wpływ na sztukę.
- Instytucje zajmujące się promocją sztuki.

Nazwa zajęć: Kultura audiowizualna

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Rozpoznaje najważniejsze teorie dotyczące mediów i kultury audiowizualnej
- Potrafi wyjaśnić podstawowe pojęcia medioznawcze i z zakresu kultury audiowizualnej
- Wykazuje się umiejętnością dyskusowania na temat różnorodnego charakteru dzisiejszej kultury medialnej

Treści programowe dla zajęć:

- Klasyczne teorie widzenia: wzrokocentryzm, panoptyzm, widzenie a władza, współczesne wersje panoptyzmu, współczesne media i władza
- Media technicznej reprodukcji: koncepcja Waltera Benjamina
- Fotografia i film jako media dokumentarystyczne: ontologia mediów
- Widzenie i miasto: media a nowoczesność
- Archeologia mediów: aparaty optyczne
- Genealogia ekranu, awangarda filmowa, pierwsza teoria kina
- Semiotyka widzenia, semiotyka obrazu: epistemologia mediów
- Semiotyka obrazu a koncepcja symulaków
- Media wizualne w studiach kulturowych Feminizm a kultura wizualna Po zwrocie wizualnym: współczesne teorie kultury wizualnej

Nazwa zajęć: Kultura i prawo

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna podstawową terminologię oraz koncepcje i procesy zachodzące w sektorze kultury w kontekście przepisów regulujących ten obszar, a także koncepcje człowieka jako uczestnika i twórcy kultury
- zna oraz rozumie różnice i powiązania między zagadnieniami prawa w działalności kulturalnej a kulturoznawstwem
- zna specyfikę oraz zasady pracy w instytucjach i organizacjach kulturalnych w zakresie podstawowych

- aspektów prawnych i polityki kulturalnej w skali lokalnej i krajowej
- ma podstawową wiedzę z zakresu funkcjonowania biznesu, zarządzania podmiotami gospodarczymi, instytucjami kultury i innymi organizacjami oraz rozumie rolę refleksji filozoficznej w kształtowaniu kulturowego otoczenia biznesu
- potrafi aktywnie uczestniczyć w pracach zespołów profesjonalnych w obszarze działalności kulturalnej pod względem merytorycznym i organizacyjnym
- gromadzi, analizuje i interpretuje informacje niezbędne do pracy w zespołach profesjonalnych w instytucjach i organizacjach kulturalnych oraz w realizacji projektów kulturalnych, w tym animacyjnych i kuratorskich
- ocenia własne kompetencje oraz wiedzę, dostrzega i rozumie konieczność własnego rozwoju i kształcenia (np. potrzebę uczenia się przez całe życie)

Treści programowe dla zajęć:

- KULTURA I PRAWO
- Działalność kulturalna w Polsce i jej prawne podstawy jako przedmiot studiów: definicje, funkcje, uwarunkowania, znaczenie
- Ustrój instytucji kultury w ustawie o organizowaniu prowadzeniu działalności kulturalnej.
- Krytyka modelu funkcjonowania publicznych instytucji kultury wobec innych form działalności kulturalnej. Przykłady.
- Trzy sektory w działalności kulturalnej – podstawy prawne, cechy działalności, możliwe efekty działań i współpracy międzysektorowej
- Specyfika funkcjonowania bibliotek wobec innych instytucji kultury (Ustawa o bibliotekach). Wykorzystania przepisów prawa do usprawnień organizacyjnych (casusy)
- Umowy cywilnoprawne w obszarze kultury – umowa o dzieło, zlecenie.
- Umowy przenoszące prawa autorskie i pokrewne i umowy licencyjne.
- Prawa autorskie w umowie o pracę.
- Stowarzyszenie jako osoba prawna - charakterystyka, ustrój ustawowy. Powoływanie stowarzyszeń.
- Ustawa o organizowaniu imprez masowych. Zastosowanie. Praktyczne aspekty.
- Fort VII – jako przykład funkcjonowania muzeum. Zajęcia terenowe. Specyfika muzeów martyrologicznych.
- Ustawa o muzeach. Promocja muzeów. Praca własna na podstawie refleksji z wizyty studyjnej.
- Przegląd wiedzy o instytucjach funkcjonujących w Poznaniu i Wielkopolsce.
- Prezentacja raportu o wybranej instytucji kultury przez studentów.

Nazwa zajęć: Kultura popularna i media

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Posiada pogłębioną wiedzę na temat znaczenia terminów: „kultura ludowa”, „kultura masowa”, „kultura popularna”, „przemysł kulturowy”, „kultura wernakularna”.
- Identyfikuje najważniejsze teorie dotyczące współczesnej popkultury.
- Rozumie znaczenie mediów dla kreowania współczesnego pejzażu popkultury.
- Potrafi samodzielnie analizować i interpretować teksty popkultury.
- Rozumie cel pytania o wzajemnie oddziaływanie na siebie kultury medialnej oraz estetycznych, ekonomicznych i społecznych kontekstów popkultury.

Treści programowe dla zajęć:

- Kultura ludowa, masowa, popularna, wernakularna – pojęcia odległe czy bliskie?
- Kicz, kump, gust, moda. Estetyki kultury masowej i popularnej.
- Konsumpcja, konsumpcjonizm, przyjemność, ludyzm, prosumpcja – klucze do kultury popularnej.
- Gatunkowość, serializacja, seryjność. Repetycja jako podstawowy mechanizm kultury popularnej.
- Badania odbioru i fandomów. Kłusownictwo tekstualne.
- Nostalgia, retro, duchologia.
- Konwergencja, transmedialność i franczyzy popkulturowe.
- Kultura ludowa, masowa i popularna w PRL.
- Mitologie kultury popularnej.

Nazwa zajęć: Kulturowe Studia Miejskie

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie specyfikę kulturowych studiów miejskich, obejmujących w perspektywie interdyscyplinarnej (historycznej, społecznej, kulturowej, urbanistycznej) koncepcje miasta i miejskości, zna i rozumie metody analizy i interpretacji praktyk i wytworów kultury, właściwe dla wybranych tradycji, teorii lub kierunków w badaniach nad miastami oraz specjalistyczne opracowania naukowe, dokumenty, wyniki badań opisujące zmiany i procesy kulturowe zachodzące we współczesnych miastach

- potrafi posługiwać się i twórczo integrować koncepcje teoretyczne i podejścia badawcze w ramach kulturowych studiów miejskich, poddając analizie praktyki i strategię miejskie dotyczące obszaru kultury (rewitalizacyjne, artystyczne, polityczne, promocyjne itp.), a także współtworząc i uczestnicząc w realizacji strategii miejskich w obszarze kultury
- jest gotów/gotowa do dostrzegania, rozpoznawania i poddawania analizie problemów i konfliktów obecnych w przestrzeni miasta, stawiania diagnoz i formułowania rekomendacji rozwiązań tych problemów, w ramach aktywnej współpracy ze społecznościami miejskimi oraz inicjowania i kierowania przebiegiem działań i projektów kulturalnych w miastach.

Treści programowe dla zajęć:

- Kulturowe studia miejskie jako nowa transdyscyplina nauki: Wprowadzenie do wykładu.
- Tradycje badawcze w kulturowych studiach miejskich
- Miejskość jako projekt kulturowy
- Miotwórcza rola miejskich wyobrażeń
- Przestrzenności doświadczenia w mieście postindustrialnym
- Narratologiczna analiza miejskiego wielogłosu
- Współczesne zastosowania interpretacji semiotycznej w badaniach nad miastami
- Powtarzanie rozumienia. Cyrkularna produktywność hermeneutycznej lektury miasta.
- Jak artykułować protest? Ruchy miejskie w walce o prawo do miasta
- Działaniowe ujęcia miejskości
- Obiekt artystyczny w przestrzeni miejskiej
- Rola kultury w procesach gentryfikacji. Miejskie ekonomie symboliczne.
- Rewitalizacja jako dyskurs normalizujący. Sprzeczności miejskich polityk rozwoju
- Afekt jako kategoria analityczna w badaniach porównawczych nad miastami.
- Poza opozycją urbanizacja – urbanizm. W stronę metodologii zorientowanych na problem.

Nazwa zajęć: Kulturowe teorie literatury

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- potrafi posługiwać się podstawową wiedzą na temat literaturoznawstwa w kontekście innych dyscyplin nauk humanistycznych i społecznych
- potrafi przywoływać najważniejsze projekty interdyscyplinarne tak zakreślonej relacji (np. socjologia literatury, antropologia literatury, psychoanaliza literacka, etc.)
- umie rekonstruować wybrane autorskie koncepcje (np. C.G. Junga, C. Geertza, P. Bourdieu, etc.)
- wie, jak stosować wybrane teorie do interpretacji wybranych zjawisk kulturowych, których ośrodkiem jest literatura bądź literaturoznawstwo

Treści programowe dla zajęć:

- Kulturowe teorie literatury – wprowadzenie.
- Literaturoznawstwo i teoria historii (wokół kategorii narracji).
- Literaturoznawstwo i filozofia.
- Literaturoznawstwo i socjologia (socjologia literatury).
- Antropologia literatury.
- Literaturoznawstwo – psychologia – psychoanaliza.
- Postkolonializm.
- Od krytyki feministycznej do badań genderowych (i queerowych).
- Poetyka kulturowa (według Stephena Greenblatt i nie tylko).
- Geopoetyka (zwrot topograficzny w badaniach literackich).
- Somatopoetyka.
- Teoria interpretacji (literaturoznawczej) – od analizy do doświadczenia.
- W stronę humanistyki zaangażowanej.

Nazwa zajęć: Kulturowe uwarunkowania instytucji wiedzy

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna historyczne i współczesne koncepcje dotyczące etycznych i kulturowych aspektów gospodarowania, funkcjonowania biznesu oraz zarządzania podmiotami gospodarczymi, instytucjami kultury i innymi organizacjami
- potrafi samodzielnie wyszukiwać, analizować, ocenić, wyselekcjonować i użytkować informacje z zakresu etycznych i kulturowych aspektów działalności gospodarczej, posługując się tradycyjnymi i nowoczesnymi źródłami wiedzy
- dostrzegania sprzeczności, proponowania rozwiązania i formułowania opinii na temat powszechniających się poglądów, koncepcji, stanowisk i polityk kulturalnych
- jest gotów do koordynacji pracy różnych grup i świadomego przyjmowania roli inicjatora ich działań oraz odpowiedzialności, która z niej wynika

Treści programowe dla zajęć:

- Humboldtowski program uniwersytetu
- Newman i uniwersytet jako instytucja przekazywania tradycji
- Nussbaum i liberalne fundamenty uniwersytetu
- Uniwersytet i religia
- Misja społeczna uniwersytetu
- Uniwersytet i zrównoważony rozwój
- Uniwersytet i kryzys państwa dobrobytu
- Kulturowe przemiany uniwersytetu w państwach post-transformacyjnych
- Społeczeństwo wiedzy – nowe narzędzia
- Komunikacja międzykulturowa i internacjonalizacja uczelni
- Uniwersytet przedsiębiorczy
- Przyszłość uniwersytetu

Nazwa zajęć: Literatura między mediami

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- potrafi posługiwać się podstawową wiedzą na temat nowego statusu literatury („między mediami”) oraz sposobów jej badania
- potrafi przywoływać najważniejsze problemy i zjawiska z zakresu współczesnych przemian literatury (w kontekście inter- i transmedialnym)
- potrafi umieścić omawiane zjawiska w kontekście kulturowym (w tym – w kontekście sztuki)
- potrafi analizować i interpretować wybrane przykłady omawianych zjawisk i tendencji
- potrafi stosować wybrane teorie, dyskursy i metody badawcze do interpretacji wybranych tekstów literackich
- potrafi orientować się we współczesnym – szeroko pojętym – życiu literackim (przede wszystkim w jego odłamach związanych z Internetem)

Treści programowe dla zajęć:

- Wprowadzenie do cyklu wykładów jako intermedialnego i interdyscyplinarnego (kulturoznawcze ujęcie przedmiotu badań) spojrzenia na miejsce literatury we współczesnej kulturze.

Nazwa zajęć: Logika z elementami metodologii

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie miejsce i znaczenie kulturoznawstwa w systemie nauk oraz rozumie różnice i powiązania między innymi dyscyplinami nauk humanistycznych a kulturoznawstwem
- zna i rozumie podstawy metodologii badań kulturoznawczych
- potrafi formułować problemy badawcze, dobrać metody i narzędzia badawcze, opracować i prezentować wyniki, pozwalające na rozwiązywanie podstawowych zagadnień w zakresie badań kulturoznawczych
- potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi, paradygmatami badawczymi i pojęciami właściwymi dla kulturoznawstwa w typowych sytuacjach profesjonalnych
- jest gotów do przyjmowania postaw krytycznych wobec wiedzy, którą przyswaja, panujących autorytetów, ideologii i mód
- jest gotów do oceny własnych kompetencji oraz wiedzy, dostrzega i rozumie konieczność własnego rozwoju i kształcenia (np. potrzebę uczenia się przez całe życie)

Treści programowe dla zajęć/przedmiotu:

- Krótka historia logiki
- Typy wnioskowań i błędy logiczne
- Argumenty i argumentacja
- Reguły racjonalnej dyskusji
- Definicje (rodzaje, budowa, usterki, budowanie definicji)
- Język naturalny a język sztuczny, kompetencja językowa wg. J. Kmity
- Interpretacja humanistyczna i czynność kulturowa wg. J. Kmity
- Społeczno-regulacyjna teoria kultury J. Kmity
- Podstawy semiotyki
- Tartusko-moskiewska szkoła semiotyki kultury jako przykład semiotycznej teorii kultury
- Karl Popper – problem indukcji i wiedzy obiektywnej
- Thomas Kuhn i problem paradygmatu, nauki normalnej oraz rewolucji naukowej
- Myślenie potoczne w świetle filozofii
- Klasyczny rachunek zdań – matryca logiczna, tautologiczność formuł
- Dowodzenie wprost i nie wprost

Nazwa zajęć: Media w analizie kulturowej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna terminologię oraz koncepcje, dotyczące relacji i procesów zachodzących w kulturze zmediatyzowanej, którą potrafi zastosować do opisu praktyk kulturowych.
- Rozumie zmiany zachodzące we współczesnej kulturze zmediatyzowanej oraz potrafi stosować narzędzia terminologiczne i koncepcyjne, niezbędne do rozpoznawania, analizowania i interpretowania nowych praktyk kulturowych.
- Potrafi posługiwać się narzędziami kulturowej analizy medioznawczej do badania współczesnych zjawisk kulturowych.

Treści programowe dla zajęć:

- Specyfika brytyjskiej szkoły studiów kulturowych
- Badanie widowni telewizyjnej na gruncie studiów kulturowych
- Feminizm a kwestia „płciowości” przekazu medialnego
- Dyskursy rasowe i etniczne w kontekście badań nad mediami
- Ekonomia kultury i mediów w kontekście studiów kulturowych
- Zwrot językowy w studiach kulturowych
- Badania dyskursu w medioznawczej analizie kulturowej

Nazwa zajęć: Media lab w perspektywie kulturoznawczej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie specyfikę metodologiczną oraz aktualne kierunki w badaniach historyczno-kulturowych
- zna i rozumie ogólną problematykę (obejmującą terminologię, teorie i metodologię) z zakresu wiedzy o mediach, którą potrafi twórczo wykorzystywać i samodzielnie aktualizować
- potrafi samodzielnie przeprowadzać badania nad sformułowanym przez siebie problemem na etapach: doboru metod i narzędzi badawczych oraz opracowania i prezentacji wyników
- potrafi twórczo wykorzystywać nowe technologie audiowizualne i multimedia w innowacyjnych projektach kulturalnych
- ma kompetencję aktywnego przyczyniania się do rozwoju nowych form komunikacji kulturowej (w tym medialnej), niezbędnych do realizacji twórczych projektów kulturalnych
- ma zdolność aktywnego rozwijania własnych kompetencji profesjonalnych i korzystania z różnych form podnoszenia kwalifikacji w formalnym i pozaformalnym systemie kształcenia oraz w życiu zawodowym

Treści programowe dla zajęć:

- Idea medialabu i jego miejsce w kulturze współczesnej
- Kompetencje medialne oraz idea współpracy
- Medialaby w na świecie
- Medialaby w Polsce
- Podstawowy dostęp do kultury poprzez oprogramowanie i programowanie-użytkowanie jako podstawowa kompetencja medialna
- Przygotowanie projektu
- Przygotowanie projektu i dyskusja w grupach nad projektem
- Dyskusja podsumowująca ideę i praktykę medialabu

Nazwa zajęć: Metody badań kulturoznawczych

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie historię rozwoju kulturoznawstwa jako dziedziny wiedzy o charakterze interdyscyplinarnym oraz o nowych kierunkach i koncepcjach teoretycznych, którą samodzielnie aktualizuje
- zna i rozumie specyfikę metodologiczną oraz aktualne kierunki w badaniach historyczno-kulturowych
- zna i rozumie aktualne orientacje metodologiczne we współczesnej humanistyce, których osiągnięcia potrafi aplikować do badań nad kulturą

Treści programowe dla zajęć:

- **Cultural studies – kulturoznawstwo – critical cultural studies**
 - High context culture – low context culture
 - Emancypacja kultury popularnej – kultura jest zwyczajna
 - Redefinicja tradycyjnych nauk o kulturze- przekroczenie ich ograniczeń
 - Konstruowanie nowych teorii kultury
 - Różnicowanie metodologiczne: metodologie oparte na teorii i metodologie oparte na problemie
 - Transdyscyplinarność jako cel.
- **Modele badań**
 - Ogólny model badań

- Modele nauk społecznych i modele nauk humanistycznych – hybrydyzacja modeli
- Model badań kulturoznawczych opartych na teorii
- Model badań kulturoznawczych opartych na problemie.
- **Badania oparte na teorii hegemonii**
 - Hegemonia – kontrhegemonia
 - Struktura – kultura – biografia
 - Kultura robotnicza jako kultura popularna
 - Subkultury i kultury alternatywne
 - Metodologie, metody, przykłady badań.
- **Badania oparte na teorii kodowania/dekodowania**
 - Publiczność jako konstrukcja dyskursywna
 - Rodzaje odbioru
 - Granice negocjacji znaczenia przekazu telewizyjnego
 - Metodologie, metody, przykłady badań.
- **Badania oparte na teoriach narracji**
 - Narracyjność kultur – struktury i gatunki narracyjne
 - Teorie narracji
 - Narracja/autonarracja jako przedmiot i metoda badawcza
 - Analiza narracyjna, przykłady badań
- **Badania oparte na teoriach pamięci, post-pamięci i zapomnienia**
 - Pamięć kulturowa
 - Polityki upamiętniania: strategie pamięci – miejsca pamięci
 - Sztuki zapominania i koncept nowoczesności
 - Metodologie, metody, przykłady badań.
- **Badania oparte na teoriach interpretacji**
 - Interpretacja post-strukturalna,
 - Hermeneutyczna,
 - Pragmatyczna,
 - Dekonstrukcja
 - Konstruktywistyczna.
- **Badania oparte na problemach (najnowsze teorie, słowniki pojęć, metody i raporty:**
 - Przestrzeni symbolicznych
 - Pejzaży dźwiękowych
 - Performansów kulturowych
 - Reprezentacji
 - Ekonomii wizualnej.
- **Badania oparte na sztuce:**
 - Nauka i sztuka – nowe założenia badawcze.
 - Sztuka jako przedmiot i jako metoda
 - Sztuka i użyteczność badań
- **Tożsamość badacza**
 - Kapitał kulturowy i kompetencja kulturowa
 - Świadomość metodologiczna
 - Etyka i empatia.

Nazwa zajęć: **Metody badań społecznych**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie miejsce i znaczenie kulturoznawstwa w systemie nauk oraz rozumie różnice i powiązania między innymi dyscyplinami nauk humanistycznych a kulturoznawstwem
- zna i rozumie podstawy metodologii badań kulturoznawczych
- potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi, paradygmatami badawczymi i pojęciami właściwymi dla kulturoznawstwa w typowych sytuacjach profesjonalnych
- potrafi formułować problemy badawcze, dobrać metody i narzędzia badawcze, opracować i prezentować wyniki, pozwalające na rozwiązywanie podstawowych zagadnień w zakresie badań kulturoznawczych
- potrafi gromadzić, analizować i interpretować informacje niezbędne do pracy w zespołach profesjonalnych w instytucjach i organizacjach kulturalnych oraz w realizacji projektów kulturalnych, w tym animacyjnych i kuratorskich
- jest gotów do przyjmowania postaw krytycznych wobec wiedzy, którą przyswaja, panujących autorytetów, ideologii i mód

Treści programowe dla zajęć/przedmiotu:

- Wprowadzenie – miejsce nauki w kulturze, rola badacza w społeczeństwie.
- Podstawowe terminy badań społecznych.
- Typy i sposoby prowadzenia badań.
- Wymiar etyczny w badaniach społecznych.
- Obserwacja i opis w badaniach społecznych.
- Wywiad w badaniach społecznych.
- Techniki projekcyjne i eksperyment w humanistyce.
- Źródła zastane i ich zastosowanie.
- Kwestionariusz jako narzędzie badawcze.
- Badania panelowe i metoda monograficzna.
- Zasady interpretacji materiału z badań.
- Specyfika badań rynkowych. (I)
- Specyfika badań rynkowych. (II)
- Wskazówki uzupełniające - podsumowanie wykładu.
- Przygotowanie do egzaminu.

Nazwa zajęć: **Metody Pracy Animacyjnej**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie specyfikę oraz zasady pracy w instytucjach i organizacjach kulturalnych oraz podstawowe aspekty współczesnej polityki kulturalnej w skali lokalnej, a także zasady animacji kulturowej różnych grup i społeczności lokalnych,
- potrafi aktywnie uczestniczyć w pracach zespołów profesjonalnych w obszarze działalności kulturalnej pod względem merytorycznym i organizacyjnym,
- wie jak gromadzić, analizować i interpretować informacje niezbędne do pracy w zespołach profesjonalnych w instytucjach i organizacjach kulturalnych oraz w realizacji projektów kulturalnych, w tym animacyjnych i kuratorskich,
- jest gotów/gotowa do wykorzystania wiedzy kulturoznawczej we wspieraniu rozwoju współczesnego człowieka oraz kultur lokalnych i współczesnych społeczeństw, ma także świadomość swej odpowiedzialności za zachowanie ich dziedzictwa kulturowego,
- jest gotów/gotowa do współtworzenia relacji i współpracy z różnymi grupami, wnosząc do ich działań indywidualny i twórczy wkład,
- jest przygotowana/przygotowany do oceny własnych kompetencji oraz wiedzy, dostrzega i rozumie konieczność własnego rozwoju i kształcenia (np. potrzebę uczenia się przez całe życie).

Treści programowe dla zajęć:

- Animacja kulturowa. Rekapitulacja podstawowych ujęć teoretycznych.
- Teren działania, odbiorcy. Diagnoza problemów i potrzeb grupy odbiorczej.
- Diagnoza problemów i potrzeb grupy odbiorczej.
- Dobór celów działania animacyjnego. Tworzenie misji projektu.
- Dobór metod działania animacyjnego. Tworzenie wizji projektu.
- Promocja działania animacyjnego. Podsumowanie bloku I
- Budżet projektu.
- Metody ewaluacji pracy animacyjnej
- Studencki warsztat animacyjny nr 1
- Studencki warsztat animacyjny nr 2
- Studencki warsztat animacyjny nr 3
- Studencki warsztat animacyjny nr 4
- Studencki warsztat animacyjny nr 5
- Studencki warsztat animacyjny nr 6

Nazwa zajęć: **Netnografia**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Potrafi zaprojektować badanie wybranego środowiska lub wspólnoty online przy wykorzystaniu metody netnograficznej.
- Potrafi przeprowadzić badanie wybranego środowiska lub wspólnoty online za pomocą metody netnograficznej.
- Potrafi wskazać i krytycznie omówić zalety i ograniczenia tej metody.
- Potrafi określić, w jakich przypadkach należy ją zastosować, a kiedy odrzucić lub uzupełnić o inne metody, techniki i narzędzia badawcze.
- Potrafi uniknąć problemów etycznych i prawnych związanych z badaniami netnograficznymi.
- Umie stworzyć kompletny raport z badania oraz wykonać prezentację na jego podstawie.

Treści programowe dla zajęć:

- Jakościowe a ilościowe metody prowadzenia badań online.
- Rozwój kultur i społeczności internetowych.
- Typologia środowisk internetowych.
- Modele partycypacji we wspólnotach online.
- Dorobek etnografii a metoda netnograficzna.
- Obserwacja jako technika badawcza (cele, metody, warunki, rodzaje). Netnografia jako forma autoetnografii.
- Projektowanie badania netnograficznego (konceptualizacja, sformułowanie problemów badawczych, tezy a hipotezy, modele wyjaśniania, dobór próby),
- Aksjologiczne i prawne aspekty badań netnograficznych.
- Pozaakademickie wykorzystanie badań netnograficznych.
- Tworzenie raportu z badań oraz jego prezentacji.

Nazwa zajęć: Ochrona własności intelektualnej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna podstawową terminologię oraz koncepcje, opisujące praktyki, relacje i procesy zachodzące w ochronie własności intelektualnej, w szczególności w prawie autorskim w kontekście zarządzania kulturą, a także koncepcje człowieka jako uczestnika i twórcy kultury
- zna oraz rozumie różnice i powiązania między prawem autorskim a kulturoznawstwem
- zna specyfikę oraz zasady pracy w instytucjach i organizacjach kulturalnych w zakresie prawa autorskiego oraz podstawowe aspekty współczesnej polityki kulturalnej w skali lokalnej
- ma podstawową wiedzę z zakresu funkcjonowania biznesu, zarządzania podmiotami gospodarczymi, instytucjami kultury i innymi organizacjami oraz rozumie rolę refleksji filozoficznej w kształtowaniu kulturowego otoczenia biznesu
- potrafi aktywnie uczestniczyć w pracach zespołów profesjonalnych w obszarze działalności kulturalnej pod względem merytorycznym i organizacyjnym
- gromadzi, analizuje i interpretuje informacje niezbędne do pracy w zespołach profesjonalnych w instytucjach i organizacjach kulturalnych oraz w realizacji projektów kulturalnych, w tym animacyjnych i kuratorskich
- ocenia własne kompetencje oraz wiedzę, dostrzega i rozumie konieczność własnego rozwoju i kształcenia (np. potrzebę uczenia się przez całe życie)

Treści programowe dla zajęć:

OCHRONA WŁASNOŚCI INTELEKTUALNEJ

- Własność intelektualna a prawo autorskie. Koncepcje prawa autorskiego na świecie. Dualizm prawa autorskiego w Polsce.
- Przedmiot i podmiot prawa autorskiego. Cechy konstytutywne i definicja utworu.
- Współtwórczość a dzieło zbiorowe. Utwór zależny. Casusy.
- Utwór pracowniczy. Casusy
- Dobra osobiste – wizerunek, część – kodeks cywilny a prawo autorskie. Casusy.
- Prawa autorskie osobiste i majątkowe – cechy, uprawnienia z nich wynikające.
- Zasady przenoszenia praw autorskich. Praktyka umów i dziedziczenia.
- Ochrona z tytułu naruszenia autorskich praw osobistych oraz majątkowych oraz czas trwania praw majątkowych, w szczególności utworu audiowizualnego.
- Prawa pokrewne – uprawnione podmioty, zakres uprawnień. Umowy.
- Organizacje zbiorowego zarządzania prawami autorskimi. Status i praktyka.
- Sposoby przejścia autorskich praw majątkowych na inne podmioty.
- Dozwolony użytek chroniony (prywatny, publiczny). Casusy, zastosowanie w działaniach uczelni i instytucji kultury.
- Licencje typu *open source* i inne rodzaje wolnego dostępu do dóbr kultury.
- Ogólne zasady dotyczące własności przemysłowej (wynalazki, wzory przemysłowe i użytkowe, znaki towarowe).

Nazwa zajęć: Performatyka

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Posiada umiejętności opisywania i analizowania zjawisk kulturowych jako performansów kulturowych
- Posiada umiejętności krytycznej analizy performansów
- Posiada umiejętności krytycznej analizy performansów artystycznych i kulturowych
- Posiada umiejętność ujmowania performatyki jako wielodyscyplinarnej dziedziny wiedzy
- Posiada pogłębioną wiedzę na temat genezy postrzegania życia społecznego jako performansu

Treści programowe dla zajęć:

- Przedstawienie powiązań performansu kulturowego i artystycznego z różnymi obszarami wiedzy i życia kulturowego.
- Performans w kontekście teatralizacji życia społecznego.
- Performans jako nowy sposób organizacji zarządzania, performans technologiczny
- Antropologiczne, lingwistyczne i socjologiczne źródła performatyki.
- Przełom performatywny w sztuce, estetyka performatywności.

Nazwa zajęć: Podstawy marketingu

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie podstawy funkcjonowania biznesu, zarządzania podmiotami gospodarczymi, instytucjami kultury i innymi organizacjami oraz rozumie rolę refleksji filozoficznej w kształtowaniu kulturowego otoczenia biznesu
- Potrafi wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i użytkować informacje z zakresu etycznych i kulturowych aspektów działalności gospodarczej
- Jest gotów do prawidłowej identyfikacji i rozstrzygnięcia podstawowych dylematów etycznych i filozoficznych związanych z zarządzaniem przedsiębiorstwem oraz innymi organizacjami

Treści programowe dla zajęć:

- Podstawowe pojęcia z zakresu marketingu, zarządzania, ekonomii itp.
- Potrzeby a pragnienia
- Historia marketingu, wyzwania XXI wieku, orientacja marketingowa, orientacja społeczna w marketingu, zarządzanie marketingowe)
- Mechanizmy funkcjonowania rynku
- Przedmiot marketingu (marketing towarów, usług, osób, wydarzeń, miejsc, doświadczeń, wrażeń itd.)
- Język korzyści w marketingu
- Segmentacja rynku
- Podstawowe strategie marketingowe
- Marketing organizacji non-profit
- Funkcje marki we współczesnym świecie
- Branding kulturowy
- Marka w kontekście kultury
- Elementy etyki biznesu
- Społeczna odpowiedzialność biznesu (CSR)

Nazwa zajęć: Podstawy zarządzania

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- podstawy funkcjonowania biznesu, zarządzania podmiotami gospodarczymi, instytucjami kultury i innymi organizacjami oraz rozumie rolę refleksji filozoficznej w kształtowaniu kulturowego otoczenia biznesu
- potrafi aktywnie uczestniczyć w pracach zespołów profesjonalnych w obszarze działalności kulturalnej pod względem merytorycznym i organizacyjnym
- potrafi wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i użytkować informacje z zakresu etycznych i kulturowych aspektów działalności gospodarczej
- jest gotowy do prawidłowej identyfikacji i rozstrzygnięcia podstawowych dylematów etycznych i filozoficznych związanych z zarządzaniem przedsiębiorstwem oraz innymi organizacjami

Treści programowe dla zajęć:

- Wprowadzenie do kwestii organizacyjnych związanych z wykładem. Istota i cel zarządzania (kierowania). Antropologia zarządzania. Efektywność kierowania. Czynności składające się na kierowanie. Rodzaje kierownictwa.
- Rola organizacji i praktyki zarządzania. Logika zarządzania. Zarządzanie jako wprowadzanie zmian.
- Kontekst etyczny zarządzania.
- Organizacja zmieniająca świat (transformacyjna). Liderzy zmian. Ujęcie aspektowe zarządzania.
- Historia i ewolucja teorii organizacji i zarządzania.
- Współczesne kierunki w teorii zarządzania.
- Sens organizacji. Racje wspierające formułowanie i rozumienie sensu organizacji. Misja indywidualna. Misja organizacji a rola społeczna, wizja, cele strategiczne.
- Środowisko organizacji i środowisko naturalne.
- Globalizacja a zarządzanie.
- Kultura i wielokulturowość w zarządzaniu.
- Podejmowanie decyzji.
- Planowanie.
- Zarządzanie strategiczne.

- Problemy zarządzania pracą własną – dobre i złe nawyki a zarządzanie.
- Egzamin

Nazwa zajęć: Podstawy semiotyki

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna podstawowe, historyczne i współczesne, koncepcje kultury oraz podstawową terminologię z zakresu kulturoznawstwa
- zna podstawy metodologii badań kulturoznawczych
- potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi, paradygmatami badawczymi i pojęciami właściwymi dla kulturoznawstwa w typowych sytuacjach profesjonalnych
- potrafi dokonać rozpoznania, obserwacji, interpretacji i krytycznej oceny wytworów kultury, przypisując je do właściwej tradycji
- potrafi formułować problemy badawcze, dobrać metody i narzędzia badawcze, opracować i prezentować wyniki, pozwalające na rozwiązywanie podstawowych zagadnień w zakresie badań kulturoznawczych
- jest gotowy/a do przyjmowania postaw krytycznych wobec wiedzy, którą przyswaja, panujących autorytetów, ideologii i mód

Treści programowe dla zajęć:

- Co to jest semiotyka?
- Co to jest znak? Modele znaku.
- Znaki i rzeczy.
- Analiza struktur.
- Struktura a system.
- Kwestionując dosłowność: tropy.
- Co to jest komunikat?
- Kody i ich rodzaje.
- Język jako przemoc.
- Pragmatyzm myślenia
- Czym jest mit według semiotyki?
- Mity w kulturze.
- Semiotyka kultury
- Podsumowanie. Przyszłość i przeszłość semiotyki.

Nazwa zajęć: Ekologia i kultura

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- posiada dużą wiedzę na temat teoretycznych i praktycznych problemów relacji kultury/kultur do środowiska oraz problemów związanych z ekologią jako pojęciem, które potrafi umieścić w interdyscyplinarnym kontekście
- potrafi posiadaną wiedzę na temat współczesnych problemów kultury i ekologii krytycznie interpretować i wykorzystywać do rozwiązywania problemów praktycznych
- potrafi stosować poznane propozycje do interpretowania współczesnych zjawisk i praktyk kulturowych

Treści programowe dla zajęć:

- Historia, kultura, przyroda
- Natura/kultura jako separacja
- Ekologia gatunku ludzkiego
- Człowiek i jego świat
- Świadomość przyrody
- Wielkie przyspieszenie i pułapka zasobów
- Polityki natury
- Natura/kultura jako połączenie

Nazwa zajęć: Główne nurty nowej humanistyki

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie terminologię, koncepcje teoretyczne oraz aktualne kierunki rozwijane na gruncie nowej humanistyki
- zna i rozumie zjawiska i wyzwania społeczne, które stoją za narodzinami i dalszym rozwojem najnowszych odłamów humanistyki oraz narzędzia terminologiczne i koncepcyjne niezbędne do ich analizowania i interpretowania
- potrafi zastosować wybrane teorie, kategorie i metody badawcze do interpretacji i analizy głównych problemów, które organizują namysł w nowej humanistyce (np. dekolonizacja, kryzys klimatyczny, ableizm, szowinizm gatunkowy)

- jest gotów/gotowa do pogłębiania wrażliwości etyczno-politycznej w warunkach konfrontacji z różnymi formami odmienności oraz wyzwaniem nowoczesnych społeczeństw

Treści programowe dla zajęć:

- Wykład wprowadzający: O splątanych ścieżkach nowej humanistyki
- Stawianie się nowej humanistyki: Od zwrotów... do splotów, czyli jak nowa humanistyka przewycięża podziały
- Kulturoznawstwo a nowa humanistyka – nowe problemy, nowe wrażliwości, nowe studia
- Nowa humanistyka jako humanistyka zaangażowana – Etyka i polityka we współczesnych badaniach humanistycznych
- Prowincjonalizując Zachód: Myśl postkolonialna i różnica historyczno-geograficzna
- Postsocjalizm: Od smutku półperyferii do Globalnego Wschodu
- Przestrzenie odmienności: Gender i queer studies
- Studia nad niepełnosprawnością: Niezwykłe ciała, inne umysły i porzucanie ableizmu
- Badania humanistyczne wobec wyzwania antropocenu: Humanistyka środowiskowa
- Humanistyka po człowieku: Myśl posthumanistyczna i nowe materializmy
- W stronę wspólnoty międzygatunkowej: Studia nad zwierzętami
- Splatając na nowo to, co społeczne: Studia nad technologią i nauką
- Humanistyka cyfrowa: Mapowanie cyberkultury
- Badania inspirujące się sztuką: Czego uczą nas artyści

Nazwa zajęć: Humanistyka i media

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie teoretyczne koncepcje oraz interdyscyplinarne nurty w humanistyce wykorzystującej technologie cyfrowe
- Rozumie w jaki sposób technologie cyfrowe wpływają na kształt i przebieg procesu badawczego oraz dystrybucję wyników badań
- Zna i potrafi wykorzystać różne sposoby prezentacji i upowszechniania wyników badań za pomocą technologii cyfrowych
- Korzystając z narzędzi terminologicznych i koncepcyjnych potrafi rozpoznać, analizować i interpretować zmiany zachodzące we współczesnym życiu kulturalnym zdominowanym obecnością i wykorzystaniem technologii cyfrowych.
- Potrafi twórczo wykorzystać wiedzę o kulturze i technologiach cyfrowych w projektach kulturalnych i pracy badawczej
- Jest w stanie uczestniczyć w debacie publicznej dotyczącej wykorzystania technologii cyfrowych w praktykach społecznych, zajmując krytyczne stanowisko i formułując własne opinie
- Potrafi rozpoznać, analizować i interpretować współczesne praktyki społeczne z pogranicza nauki, sztuki i technologii

Treści programowe dla zajęć:

- Technologiczne rozumienie humanistyki i humanistyczne rozumienie technologii. Perspektywa historyczna
- Zwrot obliczeniowy – ku humanistyce cyfrowej
- Interdyscyplinarne perspektywy badawcze (m.in. software studies, critical code studies, analityka kulturowa)
- (Nowe) media i poza nowe media (rozważania terminologiczne) – przeszłość i przyszłość badań nad mediami
- Technologie cyfrowe w badaniach jakościowych. Nowe techniki badawcze. Studium przypadku
- Znaczenie i wykorzystanie danych w badaniach kulturowych, prezentacji i upowszechnianiu ich wyników. Studium przypadku
- Technologie cyfrowe w społeczeństwie współpracy
- Zwrot partycypacyjny i demokratyzacja wiedzy. O Projektach z pogranicza nauki, sztuki i technologii (sztuki nowych mediów)

Nazwa zajęć: Interpretacja w humanistyce

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna etapy rozwoju i historyczne „szkoły” interpretacji (jako określonej postawy intelektualnej względem „dzieł umysłu”)
- potrafi zrekonstruować najważniejsze dla humanistyki XX wieku teorie interpretacji (m.in. hermeneutyka, psychoanaliza, fenomenologia, strukturalizm, poststrukturalizm)
- orientuje się w najnowszych przemianach w ww. zakresie (rola interpretacji w badaniach kulturowych i w nowej humanistyce)

- w kontekście dzieła sztuki orientuje się we właściwych dla danej dziedziny artystycznej metodologii badań i narzędziach interpretacji
- potrafi poddać analizie i interpretacji dzieło sztuki w ramach wybranej przez siebie dziedziny artystycznej
- potrafi przywoływać najważniejsze problemy i zjawiska z zakresu współczesnych przemian interpretacji jako operacji naukowej i jako „codziennej” postawy intelektualnej

Treści programowe dla zajęć:

- Wprowadzenie do cyklu wykładów na temat interpretacji w humanistyce
- Krótka historia interpretacji (od egzegezy biblijnej do XIX-wiecznej hermeneutyki psychologicznej)
- Interpretacja w naukach humanistycznych – na przykładzie kulturoznawstwa (J. Kmita)
- Interpretacja i fakty – na przykładzie historiografii (H. White, H.U. Gumbrecht, G. Didi-Huberman)
- Postmodernizm i interpretacjonizm – na przykładzie antropologii (C. Geertz, H. Lenk)
- Opis, analiza, wartościowanie, krytyka: miejsce interpretacji w refleksji nad dziełem sztuki
- Teorie XX-wiecznej interpretacji sztuki – wybór (m.in. hermeneutyka, psychoanaliza, strukturalizm, teorie poststrukturalistyczne) [kilka wykładów]
- Zwroty w humanistyce przełomu XX i XXI w. i przemiany statusu interpretacji [kilka wykładów]
- Polemiki z teoriami interpretacji i jej statusem w humanistyce (S. Sontag, A. Berleant)
- Interpretacja jako postawa intelektualna i egzystencjalna – na przykładzie hermeneutyki (H.-G. Gadamer)

Nazwa zajęć: Jednostka w kulturze

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie teoretyczne koncepcje kultury, którą stosuje w perspektywie interdyscyplinarnej oraz potrafi usytuować w niej problemy jednostki
- Zna w stopniu zaawansowanym rozumie zmiany zachodzące we współczesnym życiu kulturalnym oraz narzędzia terminologiczne i koncepcyjne, niezbędne do rozpoznawania, analizowania i interpretowania nowych praktyk kulturowych, które odnoszą się do wspólnoty i jednostki jako uczestnika kultury
- Potrafi integrować, krytycznie interpretować i twórczo wykorzystywać na poziomie zaawansowanym ujęcia teoretyczne i podejścia badawcze właściwe dla kulturoznawstwa oraz w odniesieniu do jednostki w nietypowych sytuacjach profesjonalnych
- Jest gotowa do wykazywania się aktywnością i inicjatywą w rozwiązywaniu problemów, wynikających ze zmian w kulturze najnowszej wpływających na status jednostki

Treści programowe dla zajęć:

- Narracyjne ujęcie „ja” (Bachtin). Założenia psychologii narracyjnej.
- Psychodynamiczne ujęcie relacji jednostka – kultura (Z. Freud)
- Jednostka w kulturze z perspektywy społeczno-regulacyjnej koncepcji kultury (Jerzy Kmita, Krystyna Zamiara)
- Transgresja i kultura (J. Koziński, G. Bataille)
- Semiotyczne ujęcie relacji jednostka - kultura (Łotmana)
- Doświadczenie przedtekstowe
- „Zwrot afektywny” w badaniach kultury
- „Zwrot antropologiczny” w historiografii. Od makrohistorii do mikrohistorii
- „Zwrot performatywny” w humanistyce i wyłonienie się podmiotu aktywnego.
- Neurotyczna osobowość naszych czasów (K. Horney).
- Narcystyczna osobowość naszych czasów (Kernberg, Kohut, C. Lasch).
- Tożsamość jednostki wobec przemian społecznych późnej nowoczesności (A. Giddens)

Nazwa zajęć: Krytyczne Studia Kulturowe

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie najważniejsze tradycje badań krytycznych, które wpłynęły na rozwój kulturoznawstwa polskiego oraz światowych studiów kulturowych
- Zna i rozumie oraz potrafi zaaplikować w analizie zjawisk rzeczywistości kulturowej założenia ontologiczne, epistemologiczne i aksjologiczne badań krytycznych
- Potrafi rozstrzygnąć i przyjąć w samodzielnej pracy kluczowe konsekwencje przyjęcia postawy krytycznej w humanistyce, w tym przede wszystkim usytuowanie badaczki/badacza oraz problem integrowania poznawczych celów wiedzy kulturoznawczej z ich założeniami aksjologicznymi
- Potrafi przeprowadzić samodzielne studium przypadku – krytyczną analizę wybranego zjawiska kultury najnowszej z zastosowaniem metodologii badań krytycznych w wybranym nurcie
- Potrafi napisać esej naukowy, prezentujący wyniki samodzielnych dociekań przeprowadzonych zgodnie z metodologią case study – krytycznej analizy przypadku

Treści programowe dla zajęć:

- Krytyka i krytyczność w tradycjach filozoficznych – podstawowe postulaty badań krytycznych (od Kanta i Hegla do młodoheglistów)
- Marksizm jako filozofia praxis – Labriola i Gramsci
- Teoria krytyczna szkoły frankfurckiej – ujawnianie ukrytych podstaw ładu społecznego
- Praktyka teoretyczna – Louis Althusser i problem krytyki niezaangażowanej politycznie
- Habermas i tzw. optymistyczny wariant teorii krytycznej
- Poststrukturalizm i narodziny nastawienia refleksyjnego – Pierre Bourdieu
- Studia kulturowe – Stuart Hall i integracja tradycji krytycznych
- Teoria krytyczna czy teorie krytyczne – proliferacja podejść w studiach kulturowych (klasa-rasa-płeć)
- Powrót do materialności? Nastawienie krytyczne w humanistyce postantropocentrycznej
- Usytuowanie badawcze – czym badania krytyczne różnią się od innych paradygmatów w humanistyce? Projekt kulturoznawstwa krytycznego
- Studia przypadków – przygotowanie do prowadzenia samodzielnej analizy przypadku

Nazwa zajęć: **Kultura artystyczna po II wojnie światowej**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Rozumie zasady i kierunki przekształceń kultury artystycznej w okresie po 2 wojnie światowej
- Potrafi dokonywać samodzielnej interpretacji zjawisk sztuki współczesnej
- Jest przygotowany/a do aktywnego uczestnictwa we współczesnym życiu artystycznym

Treści programowe dla zajęć:

- Sztuka wobec doświadczeń 2 wojny światowej
- Struktura i abstrakcja w malarstwie i muzyce
- Przypadek jako medium sztuki
- Nowe media sztuki
- Od społecznego dzieła sztuki do sztuki krytycznej
- Przełom konceptualny i postkonceptualizm
- Sztuka postmodernistyczna
- Kierunki sztuki współczesnej

Nazwa zajęć: **Nauka jako dziedzina kultury**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie teoretyczne koncepcje kultury i nauki, które stosuje w perspektywie interdyscyplinarnej;
- zna i rozumie terminologię oraz koncepcje dotyczące relacji i procesów zachodzących w nauce jako sferze kultury;
- zna i rozumie w stopniu zaawansowanym historię rozwoju kulturoznawstwa jako dziedziny wiedzy o charakterze interdyscyplinarnym oraz o nowych kierunkach i koncepcjach teoretycznych, którą samodzielnie aktualizuje
- potrafi integrować, krytycznie interpretować i twórczo wykorzystywać ujęcia teoretyczne i podejścia badawcze właściwe dla kulturoznawstwa w celu analizy procesów zachodzących w nauce;
- potrafi określać znaczenia, oddziaływanie społeczne i miejsce wybranych procesów i problemów nauki (jako wytworu kultury) w procesie historyczno-kulturowym, posługując się odpowiednimi metodami analizy i interpretacji

Treści programowe dla zajęć:

- Wprowadzenie do problematyki: pojęcie nauki, pseudonauki, paranauki
- Historyczne i współczesne ujęcia kryteriów demarkacji (zarys problematyki)
- Społeczno-historyczne kryterium demarkacji (koncepcja L. Flecka oraz T. Kuhna)
- Teoretyczna historia nauki w ujęciu J. Kmity
- Pozytywistyczne kryterium demarkacji
- Hipotetyzm K. Poppera i modyfikacja I. Lakatosa
- Konwencjonalistyczne kryterium demarkacji (Le Roy, H. Poincare, K. Ajdukiewicz)
- Przykład zmiany paradygmatycznej w psychologii z punktu widzenia ogólnej metodologii nauk

Nazwa zajęć: **Polityczność kultury**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie sposoby politycznego funkcjonowania praktyk kulturowych i ich konsekwencje
- Potrafi twórczo wykorzystywać znane koncepcje teoretyczne dla analizy relacji władzy i konkretnych praktyk kulturowych
- Jest gotów do formułowania propozycji w zakresie rozumienia i potencjalnego rozwiązywania konfliktów wynikających z politycznego uwikłania praktyk kulturowych

Treści programowe dla zajęć:

- Relacja kultury, wiedzy i ideologii w ujęciu socjologii wiedzy

- Kultura jako narzędzie panowania i emancypacji w ujęciu szkoły frankfurckiej
- Wiedza, władza i dyskurs w filozofii i analizach historycznych Michela Foucaulta
- Porządek pojęć, myśli i władzy: myślenie i przemoc w ujęciu Jacques'a Derridy
- Pojęcia przemocy symbolicznej i reprodukcji kulturowej. Praktyki kulturowe jako pola i stosunki władzy
- Społeczno-ekonomiczne uwarunkowania świadomości estetycznej w ujęciu Pierre'a Bourdieu
- Polityczność sztuki wg Jacques'a Ranciere'a
- Analizy współczesnych praktyk kulturowych w świetle omawianych koncepcji teoretycznych – dobór przykładów zależny od zainteresowań grupy

Nazwa zajęć: Warsztat kulturoznawczy - ćwiczenia

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna terminologię oraz koncepcje, dotyczące relacji i procesów zachodzących w kulturze, którą potrafi zastosować do opisu praktyk kulturowych
- Potrafi integrować, krytycznie interpretować i twórczo wykorzystywać ujęcia teoretyczne i podejścia badawcze właściwe dla kulturoznawstwa w nietypowych sytuacjach profesjonalnych
- Potrafi wykorzystywać informacje na temat pracy współczesnych organizacji i instytucji kulturalnych w Polsce i na świecie oraz nawiązywać z nimi współpracę, pozwalającą na proponowanie nowych inicjatyw i projektów kulturalnych
- Jest gotów/gotowa do dostrzegania sprzeczności, proponowania rozwiązania i formułowania opinii na temat upowszechniających się poglądów, koncepcji, stanowisk i polityk kulturalnych
- Jest gotów do koordynacji pracy różnych grup i świadomego przyjmowania roli inicjatora ich działań oraz odpowiedzialności, która z niej wynika

Treści programowe dla zajęć:

- Dobór tematu dla kulturoznawczego projektu badawczego: rzeczywistość jako materiał badań nad kulturą
- Badania inter- i transdyscyplinarne w refleksji nad kulturą – kryteria wyboru podejścia badawczego
- Analiza badań zastanych w wybranym obszarze (praktyki kulturowe i społeczne, działania artystyczne, kultura wernakularna, kultura medialna, przestrzeń miejska)
- Tworzenie zespołu – warunki współpracy i koordynacja pracy w grupie
- Przeprowadzenie projektu badawczego z wybranego obszaru tematycznego
- Opracowywanie raportu z badań – warunki popularyzacji efektu badań
- Ewaluacja projektu badawczego – sukcesy i porażki

Nazwa zajęć: Semiotyka współczesności

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie semiotyczne koncepcje kultury, które stosuje w perspektywie interdyscyplinarnej
- Zna i rozumie semiotyczną terminologię oraz koncepcje dotyczące relacji i procesów zachodzących w kulturze, którą potrafi zastosować do opisu praktyk kulturowych
- Zna i rozumie aktualne semiotyczne orientacje metodologiczne we współczesnej humanistyce, których osiągnięcia potrafi aplikować do badań nad kulturą
- Potrafi określać znaczenia, oddziaływanie społeczne i miejsce wytworów kultury w procesie historyczno-kulturowym, posługując się odpowiednimi metodami analizy i interpretacji z zakresu semiotyki

Treści programowe dla zajęć:

- Semiotyka: niezbędne wprowadzenie i przypomnienie kwestii podstawowych
- Aktualny stan dyscypliny i pytania o jej przyszłość: próba refleksji
- Ferdinand de Saussure i kontynuatorzy
- Charles Sanders Peirce i kontynuatorzy
- Kultura jako system semiotyczny. Szkoła tartusko-moskiewska
- Dynamika, przyszłość, nieprzewidywalność w kulturze – perspektywa semiotyczna
- Nie-ludzka semiotyka. Semiotyka kultury a biosemiotyka. Czy semiotyka dotyczy tylko tego, co ludzkie? Pytania, problemy, kontrowersje
- Podmiotowość i sprawczość w ujęciu (bio)semiotycznym
- Ciało i zmysły w refleksji semiotycznej
- Semiotyka współczesna a inne nurty i orientacje w humanistyce współczesnej (np. współczesna antropologia, nowa ekologia, posthumanizm, zwrot materialny)
- Semiotyki stosowane – obraz, reklama, film...
- Wizualność tekstu, tekstowość obrazu, Semiotyka a zwrot wizualny
- Semiotyka mody i designu

Nazwa zajęć: Projekt animacyjny i kuratorski

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie zmiany zachodzące we współczesnym życiu kulturalnym oraz narzędzia terminologiczne i koncepcyjne, niezbędne do rozpoznania, analizowania i interpretowania nowych praktyk kulturalnych.
- Zna wyspecjalizowane metody pracy kulturalnej w instytucjach i organizacjach kulturalnych oraz metody animacji i aktywizacji kulturowej w skali lokalnej i międzynarodowej
- Potrafi inicjować, organizować i koordynować pracę zespołów profesjonalnych w obszarze działalności kulturalnej oraz proponować autorskie, twórcze inicjatywy kulturalne.
- Potrafi wykorzystywać informacje na temat pracy współczesnych organizacji i instytucji kulturalnych w Polsce i na świecie oraz nawiązywać z nimi współpracę, pozwalającą na proponowanie nowych inicjatyw i projektów kulturalnych.

Treści programowe dla zajęć/przedmiotu:

- Przedmiot, metody, założenia i cele.
- Zadania animacji kulturowej.
- Mapowanie kultur lokalnych, diagnozowanie potrzeb kulturalnych, grupy docelowe, animacja lokalna, community development, audience development.
- Kompetencje animatora, obszary animacji społeczno-kulturowej: instytucje kultury, instytucje publiczne, organizacje pozarządowe etc.
- Programowanie działań animacyjnych.
- Promocja i ewaluacja działań animacyjno-kulturalnych.
- Analiza cudzych projektów animacyjnych, community arts oraz projektów kuratorskich.

Nazwa zajęć: Przedsiębiorczość i polityka kulturalna

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie wyspecjalizowane metody pracy kulturalnej w instytucjach i organizacjach kulturalnych oraz metody animacji i aktywizacji kulturowej w skali lokalnej i międzynarodowej
- zna i rozumie historyczne i współczesne koncepcje dotyczące etycznych i kulturowych aspektów gospodarowania, funkcjonowania biznesu oraz zarządzania podmiotami gospodarczymi, instytucjami kultury i innymi organizacjami
- potrafi inicjować, organizować i koordynować pracę zespołów profesjonalnych w obszarze działalności kulturalnej oraz proponować autorskie, twórcze inicjatywy kulturalne
- potrafi wykorzystywać informacje na temat pracy współczesnych organizacji i instytucji kulturalnych w Polsce i na świecie oraz nawiązywać z nimi współpracę, pozwalającą na proponowanie nowych inicjatyw i projektów kulturalnych
- jest gotów do aktywnego rozwijania własnych kompetencji profesjonalnych i korzystania z różnych form podnoszenia kwalifikacji w formalnym i pozaformalnym systemie kształcenia oraz w życiu zawodowym
- jest gotów do świadomego i aktywnego uczestnictwa w życiu artystycznym, przyczyniając się do utrzymywania elementów tradycji artystycznej oraz proponując rozwiązania alternatywne dla istniejącego ładu artystycznego, jest także przygotowany do pracy w organizacjach i instytucjach związanych ze sztuką

Treści programowe dla zajęć:

- Organizacje działające w obszarze kultury – specyfika i wyzwania.
- Produkt organizacji kulturalnych, czyli co?
- Marketing kultury.
- Wyzwania współczesnych organizacji.
- Skuteczny lider wg Coveya (7 nawyków skutecznego działania).
- Skuteczny lider na podst. wg Collinsa (Od dobrego do wielkiego).
- Tworzenie efektywnych zespołów.
- Wyzwania pracy zespołowej. (I)
- Wyzwania pracy zespołowej. (II)
- Analiza otoczenia i konfrontacja z rzeczywistością.
- Tworzenie i odkrywanie strategii.
- Zarządzanie projektami.
- Kultura organizacyjna.
- Analiza studium przypadku.

Nazwa zajęć: Publicystyka i krytyka artystyczna

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Potrafi integrować, krytycznie interpretować i twórczo wykorzystywać ujęcia teoretyczne i podejścia badawcze właściwe dla kulturoznawstwa

- Potrafi określać znaczenia, oddziaływanie społeczne i miejsce wytworów kultury w procesie historyczno-kulturowym, posługując się odpowiednimi metodami analizy i interpretacji
- Potrafi pisać i redagować wyspecjalizowane teksty informacyjne, promocyjne i krytyczne, wykorzystując aktualny stan wiedzy oraz korzystając w nowoczesnych źródła i zasobów informacji
- Wykorzystując zdobytą wiedzę, zwłaszcza z zakresu estetyki, potrafi dokonywać samodzielnej i specjalistycznej interpretacji współczesnych wytworów artystycznych oraz wyjaśniać właściwe współczesnej kulturze artystycznej zjawiska i procesy, prezentując wyniki swych dociekań w formie ustnej i pisemnej
- Potrafi w sposób pogłębiony analizować prace innych autorów, dokonywać syntez różnych idei i poglądów, dobierać metody i konstruować narzędzia badawcze, opracowywać i prezentować wyniki, pozwalające na rozwiązywanie także nietypowych problemów z zakresu wiedzy o mediach
- Jest gotów/gotowa do aktywnego uczestnictwa w debacie publicznej, dotyczącej znaczenia i wpływu przekazów i praktyk medialnych na współczesne życie społeczne i kulturę, formułując własne, krytyczne stanowiska i opinie
- Jest gotów/gotowa do trafnego interpretowania sensów symbolicznych ludzkiej myśli i działań w swojej i obcej grupie społecznej, pogłębiania swojego uczestnictwa w kulturze oraz rozwijania umiejętności komunikacji kulturowej i międzykulturowej

Treści programowe dla zajęć:

- Zajęcia zaplanowane są w kilku blokach [po kilka spotkań każdy, w tym zajęcia terenowe, wizyty na wystawach, wernisażach itp.]:
- przedyskutowanie roli krytyka we współczesnej kulturze (pojęcie sztuki, rynek sztuki, konteksty instytucjonalne i nieformalne).
- prezentacje różnorodnych form i gatunków publicystyki kulturalnej (w zależności od specyfiki medium – sztuki plastyczne, teatr, film etc.);
- zbadanie wzajemnych relacji języka sztuki z językiem krytyki w wymienionych obszarach praktyk artystycznych;
- omówienie uwarunkowań, struktury i funkcji tekstu krytycznego w danym kontekście kulturowym/społecznym; opis vs interpretacja
- podstawy warsztatu krytyka – analiza tekstów krytycznych cudzych i własnych podczas zajęć.

Nazwa zajęć: Publiczne instytucje kulturalne i artystyczne

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- procesy zachodzące w sektorze kultury i umie je zastosować do opisu praktyk publicznych instytucji kultury
- zna specyfikę oraz zasady pracy w instytucjach i organizacjach kulturalnych w zakresie organizacji, finansowania, kultury organizacyjnej, metod zarządzania i przywództwa,
- Zna koncepcje etycznego i opartego na wartościach kulturowych gospodarowania, zarządzania instytucjami kultury w kontekście otoczenia gospodarczego i społecznego.
- potrafi aktywnie uczestniczyć w pracach zespołów profesjonalnych w obszarze działalności kulturalnej pod względem merytorycznym i organizacyjnym
- gromadzi, analizuje i interpretuje informacje niezbędne do pracy w zespołach profesjonalnych w instytucjach i organizacjach kulturalnych oraz w realizacji projektów kulturalnych, w tym animacyjnych i kuratorskich
- ocenia własne kompetencje oraz wiedzę, dostrzega i rozumie konieczność własnego rozwoju i kształcenia (np. potrzebę uczenia się przez całe życie)
- **Treści programowe dla zajęć:**
- PUBLICZNE INSTYTUCJE KULTURALNE I ARTYSTYCZNE
- Działalność publicznych instytucji kultury w Polsce. Mapa wyzwań i problemów.
- Prowadzenie państwowych i samorządowych instytucji kultury w ustawie o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej, ze szczególnym uwzględnieniem instytucji artystycznych.
- Funkcjonowanie publicznych instytucji kultury w porównaniu do innych form działalności kulturalnej. Analiza krytyczna.
- Marketingowy model rozwoju instytucji w kontekście rozwoju publiczności.
- Rozwój publiczności (audience development). Najlepsze praktyki.
- Lider organizacji. Zasady ogólne w oparciu o kanon światowej literatury przedmiotu.
- Lider organizacji. Specyfika funkcjonowania sektora kultury.
- Wystąpienia publiczne jako atrybut lidera. Zasady i metody uczenia się.
- Ćwiczenie wystąpień publicznych ze studentami.
- Analiza metod badań kultury organizacyjnej i zarządzania projektowego w instytucjach kultury.
- Wizyta studyjna i spotkanie z zarządzającym w artystycznej instytucji kultury w kontekście kultury organizacyjnej i zarządzania zespołami ludzkimi,

- Wizyta studyjna w instytucji kulturalnej o profilu muzealnym lub w bibliotece.
- Zebranie i podsumowanie refleksji po wizytach studyjnych. Instruktaż w zakresie stworzenia krytycznych raportów przez studentów.[
- Prezentacje mini raportów o wybranej instytucji kultury przez studentów.
- Prezentacje mini raportów o wybranej instytucji kultury przez studentów.

Nazwa zajęć: Recenzowanie dzieła filmowego

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Potrafi sprawnie poruszać się po najważniejszych historycznych i współczesnych dyskursach krytyki filmowej.
- Potrafi używać narzędzi krytycznej analizy kulturowej do krytyki filmowej.
- Potrafi wskazywać i opisywać artystyczne i komercyjne obiegi współczesnego filmu.

Treści programowe dla zajęć:

- Historia krytyki filmowej.
- Historia krytyki filmu artystycznego.
- Instytucjonalne obiegi współczesnego filmu.
- Krytyczna analiza filmowa a analiza kulturowa.
- Kreatywne pisanie a krytyka filmowa.
- Feministyczna krytyka filmowa.
- Practice-based creative writing.

Nazwa zajęć: Religioznawstwo

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie podstawowe treści związane z metodologią religioznawstwa oraz podstawową terminologię z zakresu religioznawstwa i historii religii.
- zna i rozumie podstawowe wydarzenia oraz procesy zachodzące w historii religijności i miejsca religii w kulturze.
- rozpoznaje miejsce i znaczenie religioznawstwa w naukach o kulturze i religii oraz rozumie różnice i powiązania między innymi dyscyplinami nauk humanistycznych a religioznawstwem.
- potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi i pojęciami właściwymi dla nauk humanistycznych i nauk o kulturze i religii w typowych sytuacjach profesjonalnych
- potrafi wyjaśniać istotne zjawiska z religioznawstwa i historii religijności w kulturze (konflikty społeczne, etniczne i religijne, przemiany obyczajowe, praktyki kulturowe)

Treści programowe dla zajęć:

- Definicje religii i ich wartość dla poznawania fenomenu religijnego.
- Istota i geneza religii. Podział religii.
- Badania i metodologia religioznawstwa
- Funkcje religii w świecie, społeczeństwie i kulturze. Funkcje religii w życiu człowieka.
- Główne religie niechrześcijańskie (hinduizm, buddyzm, szintoizm i taoizm, islam, judaizm).
- Chrześcijaństwo i jego odmiany
- Dialog międzyreligijny - jego podstawy doktrynalne, cel i formy.
- Sekularyzacja i postsekularyzm

Nazwa zajęć: Seminarium magisterskie

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna teoretyczne koncepcje kultury, którą stosuje w perspektywie interdyscyplinarnej
- zna specyfikę metodologiczną oraz aktualne kierunki w badaniach historyczno-kulturowych
- rozpoznaje aktualne orientacje metodologiczne we współczesnej humanistyce, których osiągnięcia potrafi aplikować do badań nad kulturą
- trafnie diagnozuje zmiany zachodzące we współczesnym życiu kulturalnym oraz narzędzia terminologiczne i koncepcyjne, niezbędne do rozpoznawania, analizowania i interpretowania nowych praktyk kulturowych
- wykorzystując zdobytą wiedzę, zwłaszcza z zakresu estetyki, dokonywać samodzielnej i specjalistycznej interpretacji współczesnych wytworów artystycznych oraz wyjaśniać właściwe współczesnej kulturze artystycznej zjawiska i procesy, prezentując wyniki swych dociekań w formie ustnej i pisemnej w języku polskim i obcym
- dokonuje trafnego interpretowania sensów symbolicznych ludzkiej myśli i działań w swojej i obcej grupie społecznej, pogłębiania swojego uczestnictwa w kulturze oraz rozwijania umiejętności komunikacji kulturowej i międzykulturowej

- w zależności od wybranego tematu przygotowywanej pracy – zna i rozumie wyspecjalizowane metody pracy kulturalnej w instytucjach i organizacjach kulturalnych oraz metody animacji i aktywizacji kulturowej w skali lokalnej i międzynarodowej; metody analizy konwencji teatralnych i performatywnych, ujęte w perspektywie interdyscyplinarnej oraz aktualizuje swoją wiedzę
- nowe nurty i orientacje badawcze w zakresie badań nad teatrem i performansem; historyczne i współczesne koncepcje dotyczące etycznych i kulturowych aspektów gospodarowania, funkcjonowania biznesu oraz zarządzania podmiotami gospodarczymi, instytucjami kultury i innymi organizacjami; specyfikę kulturowych studiów miejskich
- Potrafi samodzielnie przeprowadzać badania nad sformułowanym przez siebie problemem na etapach: doboru metod i narzędzi badawczych oraz opracowania i prezentacji wyników
- Potrafi – w zależności od danego seminarium - inicjować, organizować i koordynować pracę zespołów profesjonalnych w obszarze działalności kulturalnej; wykorzystywać informacje na temat pracy współczesnych organizacji i instytucji kulturalnych w Polsce i na świecie oraz nawiązywać z nimi współpracę; twórczo wykorzystywać nowe technologie audiowizualne i multimedia w innowacyjnych projektach kulturalnych; w sposób pogłębiony analizować prace innych autorów, dokonywać syntez różnych idei i poglądów, dobierać metody i konstruować narzędzia badawcze, opracowywać i prezentować wyniki, pozwalające na rozwiązywanie także nietypowych problemów z zakresu wiedzy o mediach; samodzielnie wyszukiwać, analizować, ocenić, wyselekcjonować i użytkować informacje z zakresu etycznych i kulturowych aspektów działalności gospodarczej, posługując się tradycyjnymi i nowoczesnymi źródłami wiedzy; posługiwać się i twórczo integrować koncepcje teoretyczne i podejścia badawcze w ramach kulturowych studiów miejskich
- Absolwent jest gotów do koordynacji pracy różnych grup i świadomego przyjmowania roli inicjatora ich działań oraz odpowiedzialności, która z niej wynika; dokonywania adekwatnej oceny postępowania swojego i swoich współpracowników pod względem etycznym w nietypowych sytuacjach profesjonalnych; aktywnego rozwijania własnych kompetencji profesjonalnych

Treści programowe dla zajęć:

- Wyjaśnianie pojęcie metodologii i metodyki pracy badawczej. Wybór metody badawczej. Omówienie podstaw metodologicznych pracy.
- Zapoznanie z kryteriami podziału metod interpretacji tekstu.
- Zapoznanie z umiejętnością pisemnego wyrażania własnego stanowiska. Podstawowe informacje z zakresu edycji tekstu. Zasady sporządzania bibliografii, przypisów.
- Zapoznanie z podstawowymi umiejętnościami z zakresu poszukiwania informacji. Dobór i sposób wykorzystania źródeł
- Wybór i omówienie indywidualnych tematów pracy.
- Prawa autorskie w Polsce a problem plagiatu
- Omówienie kryteriów oceniania pracy magisterskiej

Nazwa zajęć: Socjologia kultury

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- ma podstawową wiedzę na temat historycznych i współczesnych koncepcji teoretycznych, opisujących relacje między życiem społecznymi a kulturą.
- ma podstawową wiedzę na temat socjologii kultury jako subdyscypliny naukowej oraz jej powiązania z innymi naukami humanistycznymi i społecznymi (w tym z kulturoznawstwem).
- ma podstawową wiedzę na temat rozwoju socjologii jako dziedziny wiedzy, ze szczególnym uwzględnieniem socjologii rozumiejącej, socjologii interpretatywnych/humanistycznych oraz kulturalistycznych koncepcji socjologicznych.
- potrafi analizować i interpretować zjawiska kultury współczesnej, ze szczególnym uwzględnieniem problematyki kultury dużych zbiorowości i grup społecznych, a także działań, interakcji i tożsamości kulturowej z zastosowaniem aparatu metodologiczno-teoretycznego socjologii kultury.
- potrafi zastosować podstawowe kategorie i koncepcje teoretyczne w opisie i interpretacji takich, wybranych zagadnień socjologii kultury jak: wspólnota i tożsamość, kultura narodowa, kultura miejska, subkultura, kultura artystyczna, kultura popularna, kultura materialna, życie codzienne, ciało i płęć kulturowa, przedmioty w kulturze, mediatyzacja.
- formułuje i wyjaśnia temat projektu badawczego dotyczącego analizy wybranego zagadnienia z zakresu kultury współczesnej, w zespołowej pracy nad projektem stosuje jakościowe metody badawcze oraz korzysta ze źródeł literaturowych i innych źródeł informacji
- posiada umiejętność publicznego prezentowania wyników pracy zespołowej, z wykorzystaniem technik multimedialnych

Treści programowe dla zajęć:

- Kultura w perspektywie socjologicznej. Narodziny socjologii i zwrot kulturalistyczny. Kultura jako system aksjo-normatywny, kultura jako praxis.

- Socjologia kultury jako subdyscyplina. Socjologia kultury a antropologia społeczna, kulturoznawstwo i studia kulturowe.
- Zbiorowość: wspólnoty, stowarzyszenia, neoplemiona, kolektywy
- Wspólnota wyobrażona i kultura narodowa
- Powiązania transnarodowe. Kulturowe wymiary globalizacji
- Od miasta nowoczesnego do globalnej metropolii
- Kultura masowa, kultura popularna, kultura zwyczajna
- Aktor społeczny. Tożsamość i role
- Stygmat. Kulturowe mechanizmy wykluczenia
- Ciało uspołecznione i płęć kulturowa
- Przedmioty w kulturze i społeczno-kulturowe aspekty materialności
- Projekt badawczy z socjologii kultury z wykorzystaniem zagadnień problemowych

Nazwa zajęć: Język angielski-lektorat

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Posiada znajomość słownictwa, struktur gramatycznych oraz zasad wymowy i pisowni niezbędnych do rozumienia i formułowania samodzielnych wypowiedzi oraz rozumienia średnio złożonych tekstów ogólnych i tekstów specjalistycznych.
- Zna reguły organizacji wypowiedzi pod względem logicznym i treściowym.
- Rozumie główne wątki przekazu w średnio złożonych wypowiedziach na tematy konkretne i bardziej abstrakcyjne.
- Potrafi na własny użytek przetłumaczyć na język polski i streścić w języku obcym krótki tekst specjalistyczny.
- Potrafi brać czynny udział w rozmowie formułując dość przejrzyste wypowiedzi ustne w szerokim zakresie tematów
- Potrafi porozumiewać się w rutynowych sytuacjach komunikacyjnych

Treści programowe dla zajęć:

- Fonetyka, ortografia, zasady akcentowania, intonacja.
- Powtórzenie i utrwalenie wiadomości z gramatyki języka angielskiego.
- Praca z tekstem podręcznikowym.
- Praca ze złożonym tekstem specjalistycznym: czytanie, streszczanie ustnie i pisemnie.
- Sytuacje językowe: język potoczny. Praca w grupie, podgrupach i w parach.
- Doskonalenie rozumienia ze słuchu. Praca z podręcznikowym materiałem dźwiękowym.
- Doskonalenie pisania esejów na tematy ogólne i specjalistyczne.
- Prezentacja dotycząca przeczytanej lektury specjalistycznej.
- Zajęcia z filmem dokumentalnym lub fabularnym.

Nazwa zajęć: Seminarium magisterskie

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna teoretyczne koncepcje kultury, którą stosuje w perspektywie interdyscyplinarnej
- zna specyfikę metodologiczną oraz aktualne kierunki w badaniach historyczno-kulturowych
- rozpoznaje aktualne orientacje metodologiczne we współczesnej humanistyce, których osiągnięcia potrafi aplikować do badań nad kulturą
- trafnie diagnozuje zmiany zachodzące we współczesnym życiu kulturalnym oraz narzędzia terminologiczne i koncepcyjne, niezbędne do rozpoznawania, analizowania i interpretowania nowych praktyk kulturowych
- wykorzystując zdobytą wiedzę, zwłaszcza z zakresu estetyki, dokonywać samodzielnej i specjalistycznej interpretacji współczesnych wytworów artystycznych oraz wyjaśniać właściwe współczesnej kulturze artystycznej zjawiska i procesy, prezentując wyniki swych dociekań w formie ustnej i pisemnej w języku polskim i obcym
- dokonuje trafnego interpretowania sensów symbolicznych ludzkiej myśli i działań w swojej i obcej grupie społecznej, pogłębiania swojego uczestnictwa w kulturze oraz rozwijania umiejętności komunikacji kulturowej i międzykulturowej

Treści programowe dla zajęć:

- Wyjaśnianie pojęć metodologii i metodyki pracy badawczej. Wybór metody badawczej. Omówienie podstaw metodologicznych pracy.
- Zapoznanie z kryteriami podziału metod interpretacji tekstu.
- Zapoznanie z umiejętnością pisemnego wyrażania własnego stanowiska. Podstawowe informacje z zakresu edycji tekstu. Zasady sporządzania bibliografii, przypisów.
- Zapoznanie z podstawowymi umiejętnościami z zakresu poszukiwania informacji. Dobór i sposób wykorzystania źródeł

- Wybór i omówienie indywidualnych tematów pracy.
- Prawa autorskie w Polsce a problem plagiatu
- Omówienie kryteriów oceniania pracy magisterskiej

Nazwa zajęć: **Teatr jako performans**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- ma podstawową wiedzę o miejscu i znaczeniu nauk teatrologicznych i performatywnych w kontekście kulturoznawczym, zna podstawową terminologię nauk o teatrze i performansie.
- ma podstawową wiedzę o powiązaniach nauk o teatrze i performansie z naukami antropologicznymi, socjologicznymi, kulturoznawczymi, wiedzą o sztuce, politologią.
- potrafi wyszukiwać, analizować, oceniać i selekcjonować oraz użytkować informacje posiada podstawowe umiejętności badawcze, pozwalające na rozwiązywanie problemów w dziedzinie nauk o performansie i teatrze.
- potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi oraz terminologią właściwymi dla nauk o performansie i teatrze w typowych sytuacjach profesjonalnych, potrafi rozpoznać rozmaite odmiany wytworów sztuk performatywnych, przeprowadzić ich krytyczną analizę i interpretację z zastosowaniem najnowszych metod badawczych, w celu określenia ich znaczenia, oddziaływania społecznego, miejsca w procesie historyczno-kulturowym oraz posiada umiejętność merytorycznego argumentowania, w wykorzystaniu poglądów, efektów badań innych osób oraz formułowania na tej podstawie wniosków.
- potrafi współdziałać i współpracować w grupie, której zadaniem jest przygotowanie i zaprezentowanie zdarzenia performatywnego przyjmując w niej różne role oraz potrafi określić priorytety służące realizacji tego zadania.
- posiada umiejętność przygotowania wypowiedzi ustnych w języku polskim dotyczących zagadnień szczegółowych dotyczących nauk o performansie i teatrze.
- uczestniczy w życiu kulturalnym, ze szczególnym uwzględnieniem teatru i performansu.

Treści programowe dla zajęć:

- Teatr-performans -widowisko
- Twórcy - reżyserzy, aktorzy, widzowie
- Przestrzenie performatywne
- Prekursorzy przełomu
- Jerzy Grotowski
- Tadeusz Kantor i Cricot 2
- Teatr - przetrwały rytuał, zjawisko społeczne, dzieło sztuki?
- Teatr w przestrzeni publicznej

Nazwa zajęć: **Teoria uczestnictwa w kulturze**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie podstawową terminologię oraz koncepcje kultury i uczestnictwa w kulturze oraz człowieka jako uczestnika i twórcy kultury
- Zna i rozumie specyfikę partycypacji kulturowej w różnych dziedzinach kultury
- Potrafi posługiwać się koncepcjami życia społeczno-kulturowego obejmującymi problematykę uczestnictwa w kulturze
- Jest gotów do wyjaśniania nowych form uczestnictwa w kulturze

Treści programowe dla zajęć:

- Jednostka a kultura – uczestnictwo w kulturze jako przedmiot zainteresowań nauk humanistycznych i społecznych.
- Kulturoznawczy (przedmiotowy) i psychologiczny (podmiotowy) opis partycypacji w kulturze.
- Specyfika partycypacji w różnych sferach i dziedzinach kultury. Rodzaje, typy i formy uczestnictwa w kulturze z perspektywy społeczno-regulacyjnej koncepcji kultury.
- Koncepcja kultury a koncepcja człowieka w refleksji antropologicznej Clifforda Geertza
- Kultura a jednostka w klasycznej antropologii kulturowej – orientacja badawcza „kultura i osobowość” (R. Benedict, R. Linton, E. Sapir, M. Mead, A. Kardiner).
- „Uczenie się bycia jednostką” – kulturowe wytwarzanie osobowości w ujęciu J. D. Elera.
- Socjologiczne koncepcje człowieka – społeczne uwarunkowania osobowości (osobowość społeczna w ujęciu F. Znanieckiego; D. Riesmana koncepcja człowieka wewnątrzsterownego i zewnątrzsterownego; kultura a osobowość w ujęciu A. Kłoskowskiej)
- Człowiek w kulturze współczesnej z filozoficznej perspektywy H. Marcusego.
- Jednostka w oddziaływaniu przemysłu kulturowego w ujęciu T. W. Adorno i M. Horkheimera
- Tożsamość w ponowoczesnym społeczeństwie (jednostka jako agent społeczny w koncepcji A. Giddensa; współczesne wzorce osobowe w ujęciu Z. Bauman).

- Socjalizacja, inkulturacja, edukacja kulturowa jako proces przysposabiania jednostki do uczestnictwa w kulturze i życia społecznego (formowanie się osobowości społecznej i indywidualnej w procesie socjalizacji w ujęciu G. H. Meada; inkulturacja w ujęciu M. Herskovitsa).
- Uczestnictwo w kulturze artystycznej i jego uwarunkowania w koncepcjach i badaniach socjologicznych.

Nazwa zajęć: **Teorie kultury**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna podstawowe, historyczne i współczesne, koncepcje kultury oraz podstawową terminologię z zakresu kulturoznawstwa
- zna miejsce i znaczenie kulturoznawstwa w systemie nauk oraz rozumie różnice i powiązania między innymi dyscyplinami nauk humanistycznych a kulturoznawstwem
- potrafi posługiwać się podstawowymi ujęciami teoretycznymi, paradygmatami badawczymi i pojęciami właściwymi dla kulturoznawstwa w typowych sytuacjach profesjonalnych
- jest gotów do przyjmowania postaw krytycznych wobec wiedzy, którą przyswaja, panujących autorytetów, ideologii i mód

Treści programowe dla zajęć:

- Teoria kultury a kultura – zagadnienia podstawowe
- Przedstawienie i analiza wybranych, klasycznych teorii kultury
- Problematyzowanie pojęcia kultury, w tym odnoszenie teorii do praktyki
- Krytyka teorii kultury

Nazwa zajęć: **Teorie mediów**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie terminologię oraz koncepcje, dotyczące relacji i procesów zachodzących w kulturze, którą potrafi zastosować do opisu praktyk kulturowych, a także zmiany zachodzące we współczesnym życiu kulturalnym oraz narzędzia terminologiczne i koncepcyjne, niezbędne do rozpoznawania, analizowania i interpretowania nowych praktyk kulturowych.
- potrafi określić znaczenia, oddziaływanie społeczne i miejsce wytworów kultury w procesie historyczno-kulturowym, posługując się odpowiednimi metodami analizy i interpretacji
- jest gotowy do pogłębiania kompetencji kulturowych współczesnego człowieka w warunkach komunikacji międzykulturowej, spotkania różnych tradycji i sposobów życia oraz wykazywania się aktywnością i inicjatywą w rozwiązywaniu problemów, wynikających ze zmian w kulturze najnowszej

Treści programowe dla zajęć:

- Multimedialność, intermedialność, transmedialność – od problematyki adaptacji do strategii remediacji we współczesnej kulturze wizualnej
- Opowiadać obrazem – podobieństwa i różnice języków wizualnych
- Intertekstualność opowieści obrazkowych – między literaturą a komiksem
- Wizualny kamp – pierwsze próby filmowych adaptacji komiksu
- Estetyka „przerysowania” – „Dick Tracy” na planszy i na ekranie
- Tim Burton i narodziny estetyki intermedialnej
- Audiowizualne mutacje – przełom wieków i poszukiwania „komiksowych ekwiwalentów” w kinie
- W stronę „kina graficznego”
- Kino graficzne a kwestia realizmu fabularnego/wizualnego
- Filmowe uniwersum – strategie narracyjne, ekonomiczne i kulturowe
- Kino na kartach komiksu – od Felliniego do hollywoodzkich hitów
- Muzyka w komiksie, czyli jak narysować ciszę?
- Narracja wizualna a nowe media – w stronę dalszej hybrydyzacji

Nazwa zajęć: **Tworzenie narracji medialnych**

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna wyspecjalizowane metody pracy i współpracy z mediami w instytucjach, organizacjach i jednostkach samorządowych, rozumie sens pracy twórczej, jej ograniczenia wynikające z nakładów finansowych, wie jak wspierać działania artystyczne w bliskim i dalszym otoczeniu społecznym,
- zna historyczne i współczesne aspekty funkcjonowania struktur narracyjnych opartych na fabule, potrafi dokonywać porównań w tym zakresie i brać udział w dyskusji merytorycznej wywołanej na potrzeby instytucji kultury,
- potrafi inicjować, organizować i koordynować pracę zespołów amatorskich, tworzących kino niezależne w Polsce
- potrafi pozyskiwać i wykorzystywać informacje pochodzący z doświadczeń innych krajów na temat kształcenia i doskonalenia warsztatu pisarskiego i na tej podstawie inspirować i zaszczebiać kreatywnie własne środowisko bogacąc ofertę polskich instytucji kultury

- potrafi wstępnie zaprojektować scenariusz filmowy przeznaczony do udziału w ogólnopolskich i międzynarodowych konkursach scenopisarskich,
- jest gotów do aktywnego uczestnictwa w debacie publicznej, dotyczącej mecenatu, oceny aktywności i wizji rozwijania społecznej umiejętności rozumienia i tworzenia narracji medialnych we współczesnej kulturze, wnosząc do tej debaty głos kulturoznawcy orientującego się w źródłach odmienności poglądów natury obyczajowej i estetycznej,
- posiada kompetencje pozwalające podjąć rozmowę z producentem filmowym, wyjaśniając cel i założenia proponowanej narracji medialnej z punktu widzenia kompetencji zdobytych na magisterskich studiach kulturoznawczych.

Treści programowe dla zajęć:

- Główne pojęcia związane z badaniami narratologicznymi, przegląd problemów badawczych podejmowanych na aktualnie organizowanych konferencjach medioznawczych
- Narracje medialne XX i XXI wieku. Podobieństwa i różnice. Tendencje rozwojowe
- Narracje medialne i ich obecność w branżach kreatywnych. Rynek twórców.
- Analiza przydatności wiedzy kulturoznawczej w narratologii wizualnej. Symbol-struktura-zasięg.
- Narracje medialne w kontekście wartości kultury oraz sposoby kodowania znaczeń fabularnych w odniesieniu do różnych grup odbiorców, funkcjonujących w różnych obszarach doświadczenia życiowego i uczestnictwa w kulturze.
- „30 minut” jako formy narracji. Analiza wybranych filmów 30-minutowych, analiza założeń konkursów scenariuszowych oczekujących dzieł w tym metrażu.
- „Teledysk” jako otwarty schemat twórczości narracyjnej. Analiza aktualnych przykładów, wnioskowanie na temat obserwowanych tendencji estetycznych
- Narracje medialne w świetle badania potrzeb odbiorców. Przegląd publikacji.
- Narracja w ujęciu dramaturgicznym. Konflikt dramaturgiczny, napięcia i rozwiązania. Tradycyjne figury stylistyczne protagonisty i antagonisty.
- Narzędzia filmowe w sposobach funkcjonowania organizacji pozarządowych, nurt kina niezależnego, techniki prezentacji narracji związanych z tematami społecznymi.
- Opowieść w strukturach narracyjnych seriali telewizyjnych i internetowych. Analiza podobieństw i różnic. Dyskusja
- Tworzenia narracji wokół przedmiotów i obiektów sponsorowanych, umiejętność zręcznego wkomponowania *city placement*. Przykłady, analiza i dyskusja.
- Twórcze wypełnianie chwytów scenariuszowych opartych na opozycjach: „życie – śmierć, „miłość – nienawiść”, „przywództwo – samotność”
- Krytyka filmowa wobec zagadnień narracyjnych.
- Opiniowanie narracji medialnych – monitorowanie mediów społecznościowych

Nazwa zajęć: Warsztat filmowo-telewizyjny

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie zmiany zachodzące we współczesnym życiu kulturalnym oraz narzędzia terminologiczne i koncepcyjne, niezbędne do rozpoznawania, analizowania i interpretowania audiowizualnych praktyk kulturowych
- Zna i rozumie ogólną problematykę (obejmującą terminologię, teorie i metodologię) z zakresu wiedzy o mediach, którą potrafi twórczo wykorzystywać i samodzielnie aktualizować
- Potrafi twórczo wykorzystywać nowe technologie audiowizualne i multimedia w realizacji filmowych form reportażowych/dokumentalnych
- Wykorzystując zdobytą wiedzę, zwłaszcza z zakresu estetyki, potrafi dokonywać samodzielnej i specjalistycznej interpretacji współczesnych wytworów artystycznych oraz wyjaśniać właściwe współczesnej kulturze artystycznej zjawiska i procesy, prezentując wyniki swych dociekań w formie audiowizualnej

Treści programowe dla zajęć:

- Część teoretyczna I - podstawowe konwencje jak: reportaż, dokument, wywiad, panel dyskusyjny, felieton, wideoblog - jako główne elementy publicystyki kulturalnej; historia ww, analiza przykładów itd.
- Część teoretyczna II – Gramatyka języka filmowego. Analiza struktur narracyjnych form audiowizualnych.
- Podstawy kadrowania i kompozycji kadru. Plany operatorskie. Montaż wewnątrzkadrowy i wewnątrzjęciowy. Rola światła w zdjęciach filmowych. Rodzaje oświetlenia na planie. Teoretyczne podstawy montażu. Typowe frazy montażowe. Konwencjonalność poetyki realistycznej i poetyki iluzjonistycznej.
- Część praktyczna I - Podstawy warsztatu operatorskiego [sprzęt, plan, kadr, ujęcie, scena, sekwencja; światło, dźwięk – elementarne zasady]

- Część praktyczna II - Opracowanie indywidualnych /grupowych scenariuszy, pomysłów. Realizacja materiału [np. reportaż z wystawy/koncertu, wywiad, itp.]
- Część praktyczna III - Wprowadzenie do montażu nieliniowego – opanowanie podstawowych zasad edycji filmów na komputerach PC: łączenie ujęć, tworzenie napisów, animacja, edycja dźwięku. Eksport gotowego materiału do formatu dvd/bluray. Sposoby publikowania gotowych materiałów w sieci na serwisach typu YouTube.com, vimeo.com

Nazwa zajęć: Wiedza o Kulturach Miasta

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- przywołuje historyczne i współczesne koncepcje miasta i kultury miejskiej z zakresu socjologii miasta, antropologii miasta i kulturowych studiów miejskich
- zna podstawowe pojęcia z zakresu socjologii miasta, antropologii miasta i kulturowych studiów miejskich
- używa poznanego podczas zajęć aparatu pojęciowego w analizie i opisie wybranych praktyk i przestrzeni kulturowych miasta
- identyfikuje aktualne problemy współczesnego miasta i potrafi je merytorycznie dyskutować

Treści programowe dla zajęć:

- Wprowadzenie do ćwiczeń.
- Klasyczne i współczesne pojęcie miasta
- Podmiot w wielkim mieście nowoczesnym. Georg Simmel, Walter Benjamin i koncepcja kryzysu doświadczenia
- Reprezentacje miasta. Miejskie doświadczenie kulturowe jako źródło ekspresji artystycznej
- Szkoła Chicagowska i lokowanie kultury. Regiony moralne w miejskim organizmie.
- Kulturowa odrębność miasta. Paradygmat Wirtha-Redfielda
- Kulturalistyczne ujęcie przestrzeni miejskiej. Koncepcja Floriana Znanieckiego
- Mit kultury miejskiej. Koncepcja Manuela Castellsa
- Kultura miejska w mieście postmodernistycznej urbanizacji. Badania szkoły kalifornijskiej
- Od kultury miejskiej do kultur miejskich. Koncepcja Sharon Zukin
- Kto ma prawo do miasta?
- Miasto kreatywne i miejska ekonomia symboliczna
- Materialne i niematerialne dziedzictwo kulturowe miast a przemysły dziedzictwa
- Miejskie podmioty jako twórcy kultur miejskich
- Kolokwium zaliczeniowe

Nazwa zajęć: Wiedza o kulturach tradycyjnych

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie podstawową terminologię oraz koncepcje, opisujące praktyki, relacje i procesy zachodzące w kulturze, a także koncepcje człowieka jako uczestnika i twórcy kultury.
- potrafi dokonać rozpoznania, obserwacji, interpretacji i krytycznej oceny wytworów kultury, przypisując je do właściwej tradycji.
- ma umiejętność wykazania się wyobraźnią, wrażliwością społeczną i krytycyzmem w ocenie procesów i zjawisk kulturowych

Treści programowe dla zajęć:

- Tradycja – definicja
- Tradycja wynaleziona
- Reprezentacje tradycji
- Kultura materialna
- Sztuka ludowa
- Czy tylko Cepelia?
- Ładne i nie? Współczesna sztuka nieprofesjonalna
- Wieś polska – charakterystyka tradycji
- Rytuał przejścia
- Folklor i folklorystyka
- Recepcja kultury ludowej
- Niepewność tradycji
- Tradycja (nie)tradycja

Nazwa zajęć: Wiedza o kulturze gospodarczej

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie podstawy funkcjonowania biznesu, zarządzania podmiotami gospodarczymi, instytucjami kultury i innymi organizacjami oraz rozumie rolę refleksji filozoficznej w kształtowaniu kulturowego otoczenia biznesu
- Potrafi wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i użytkować informacje z zakresu etycznych i kulturowych aspektów działalności gospodarczej
- Jest gotów do prawidłowej identyfikacji i rozstrzygania podstawowych dylematów etycznych i filozoficznych związanych z zarządzaniem przedsiębiorstwem oraz innymi organizacjami

Treści programowe dla zajęć:

- Kultura gospodarcza – definicje i podstawowe pojęcia
- Antenaci i współcześni przedstawiciele „kulturoznawstwa gospodarczego”
- Periodyzacja europejskiej kultury gospodarczej
- Rewolucje gospodarcze na obszarze kultury Zachodu
- Powstanie kapitalizmu
- Kulturowe źródła zachodniego sukcesu gospodarczego
- Kwestia zacofania wschodnioeuropejskiego kompleksu społeczno-gospodarczego
- Folwarczne źródła polskiej kultury gospodarczej
- PRL jako renesans kultury folwarcznej
- Kulturowe uwarunkowania przedsiębiorczości w Polsce
- Kulturowe bariery zarządzania organizacjami
- Kultura jako źródło kapitału
- Wpływ kultury na poziom „motywacji osiągnięciowej”

Nazwa zajęć: Wiedza o literaturze

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- potrafi posługiwać się podstawową wiedzą na temat literaturoznawstwa jako dziedziny badań, jego działów oraz poszczególnych celów i metod badawczych;
- potrafi przywoływać najważniejsze pojęcia z zakresu literaturoznawstwa (głównie teorii i metodologii);
- potrafi objaśniać specyfikę wiedzy o literaturze jako jednej z dyscyplin humanistycznych, zintegrowanej z innymi w ramach interdyscyplinarnie rozumianego kulturoznawstwa;
- potrafi stosować wybrane teorie, dyskursy i metody badawcze do interpretacji wybranych tekstów literackich;
- potrafi wskazać różnicę między profesjonalną a amatorską lekturą, między arcydziełem a kiczem literackim, między interpretacją a subiektywnym sądem;
- potrafi formułować wypowiedzi zarówno ustne (dyskusja, praca w grupach), jak i pisemne (krótkie formy krytycznoliterackie, sprawdzian zaliczeniowy) – ze szczególnym uwzględnieniem zasad poprawności językowej, estetyki i pragmatyki

Treści programowe dla zajęć:

- Wiedza o literaturze rozumianej jako: przedmiot badań, element interdyscyplinarnie rozumianego kulturoznawstwa oraz wiedza o kulturze w ogóle
- Czym jest literatura? (wyznaczniki literatury – esencjalne oraz funkcjonalne)
- Literatura jako dzieło sztuki (arcydzieło a kicz literacki)
- Fikcja literacka (wybrane koncepcje teoretyczne oraz współczesna problematyka zacierania granic pomiędzy fikcją a rzeczywistością)
- Problem języka w literaturze (język w poezji i język w powieści)
- Intertekstualność (od cytatu do hipertekstu)
- Teorie literatury XX wieku – wprowadzenie do problematyki (metodologia badań literackich, zwroty w teorii literatury: antystrukturalistyczny, antypozytywistyczny, kulturowy)
- Paradygmat strukturalistyczny: formalizm – strukturalizm – semiotyka
- Literatura a filozofia: fenomenologia i hermeneutyka
- Psychologiczne orientacje w badaniach literackich. Psychoanaliza a literatura
- Poststrukturalizm – postmodernizm – dekonstrukcja
- Granice interpretacji (literaturoznawczej)

Nazwa zajęć: Wiedza o moralności

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna specyfikę partycypacji kulturowej we współczesnych i historycznych formach obyczaju, moralności, religii, tożsamości narodowej, migracji, wielokulturowości oraz zna specyficzny dla badań tych sfer aparat teoretyczno-metodologiczny.

- potrafi posługiwać się koncepcjami życia społeczno-kulturowego obejmującymi problematykę uczestnictwa w kulturze, obyczaju, moralności, religii, tożsamości narodowej, migracji oraz wielokulturowości
- jest zdolny do prawidłowej identyfikacji i oceny zjawisk społeczno-kulturowych, w których uczestniczy, poprzez uświadomienie sobie specyfiki i wagi kulturowych regulacji różnych sfer życia codziennego i form obyczajowości
- jest zdolny wyjaśniania istotnych zjawisk w kulturze (konflikty społeczne, etniczne i religijne, przemiany obyczajowe, nowe praktyki kulturowe i nowe formy uczestnictwa w kulturze)
- jest zdolny do współtworzenia relacji i współpracy z różnymi grupami, wnosząc do ich działań indywidualny i twórczy wkład

Treści programowe dla zajęć:

- Zajęcia wstępne - w oparciu o film Krzysztofa Kieślowskiego "Dekalog VIII " "Można nie wątpić nie używając słów" (oraz lektura scenariusza)
- Przegląd dyscyplin badających moralność : pojęcia: etyka, moralność, obyczaj
- Etyka – moralność – metaetyka; neutralne i wartościujące znaczenie terminu „moralność”
- Specyfika dyskursu moralnego. Pojęcie norm i ocen moralnych
- Fakt / wartościowanie w badaniach nad moralnością
- Podmiotowość moralna – historia i współczesność, ponowoczesność
- Tożsamość, autentyczność - a normy moralne, np. filmu Krzysztof Kieślowski, "Przypadek" lub innego wybranego przez daną grupę
- Relatywizm (y)

Nazwa zajęć: Wiedza o obyczaju

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie podstawową terminologię oraz koncepcje, opisujące sferę obyczaju, relacje między obyczajem a innymi dziedzinami kultury i procesy zmian obyczajowości
- Zna i rozumie specyfikę partycypacji kulturowej we współczesnych i historycznych formach obyczaju oraz specyficzny dla badań tej sfery aparat teoretyczno-metodologiczny
- Potrafi posługiwać się koncepcjami życia społeczno-kulturowego obejmującymi problematykę obyczaju i moralności
- Jest gotów do wykazania się krytycyzmem w ocenie procesów i zjawisk obyczajowych
- Jest gotów do wyjaśniania istotnych zjawisk w kulturze obejmującymi przemiany obyczajowe, prawidłowej identyfikacji i oceny zjawisk społeczno-kulturowych poprzez uświadomienie sobie specyfiki i wagi kulturowych regulacji różnych sfer życia codziennego i form obyczajowości

Treści programowe dla zajęć:

- Obyczajowa regulacja zachowań ludzi – pojęcia i koncepcje obyczaju w naukach humanistycznych i społecznych. Kulturoznawcze ujęcie obyczaju – obyczaj jako dziedzina komunikacyjnej sfery kultury symbolicznej.
- Ciało jako komunikat obyczajowy.
- Komunikacyjno-obyczajowe aspekty mody.
- Święto jako zjawisko światopoglądowo-obyczajowe – obyczaje świąteczne i obyczaj świętowania.
- Życie towarzyskie jako praktyka obyczajowa warstw wyższych a współczesne „dobre obyczaje”.
- Homo ludens – zabawa jako sfera obyczaju.
- Obyczajowe formy miłości.
- Płeć a obyczaje – kobiety i mężczyźni w relacjach wzajemnych.
- Obyczajowość grup wiekowych.
- Alkohol i inne używki w obyczajowości europejskiej.
- Tradycje polskiej obyczajowości (szlachecki styl życia, obyczaj chłopski, obyczajowość miejska i mieszczańska).
- Obyczaj jako odzwierciedlenie procesu zmian społeczno-kulturowych. Przemiany obyczaju w XX wieku w Polsce – obyczajowość okresu „realnego socjalizmu” i transformacji społecznej.
- Współczesna obyczajowość społeczeństwa polskiego.

Nazwa zajęć: Współczesne praktyki rewitalizacyjne

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna specjalistyczne opracowania naukowe, dokumenty prawne, oraz wyniki badań opisujące zmiany i procesy urbanistyczne, społeczne i kulturowe zachodzące we współczesnych miastach
- zna i rozumie metody analizy i interpretacji współczesnych praktyk rewitalizacyjnych właściwe dla współczesnej teorii miejskiej

- potrafi posługiwać się i twórczo integrować koncepcje z obszaru współczesnej teorii miejskiej w analizie przestrzeni problemowych w miastach, zrealizowanych projektów rewitalizacyjnych i praktykowanych rozwiązań naprawczych
- korzysta z ustaleń teorii miejskiej, współtworząc gminne programy rewitalizacji
- jest gotów/gotowa do dostrzegania, rozpoznawania i poddawania analizie problemów i konfliktów obecnych w przestrzeni miasta
- jest przygotowany/przygotowana do prowadzenia diagnoz przestrzeni problemowych w miastach we współpracy ze społecznością lokalną oraz do formułowania rekomendacji działań naprawczych wspartych na wnioskach diagnostycznych

Treści programowe dla zajęć:

- Wprowadzenie do wykładu
- Narodziny idei rewitalizacji
- Prawno-administracyjne podstawy rewitalizacji
- Rewitalizacja urbanistyczna wobec morfologii miasta postindustrialnego
- Nurty w rewitalizacji: tematyczny i adaptacyjny
- Nurty w rewitalizacji: społeczny i miejscotwórczy
- Kultury przestrzeni w rewitalizacji miast
- Idea heterogeniczności przestrzeni miejskiej w miękkich projektach rewitalizacyjnych
- Praktyki ładu, więzi i miejsca w rewitalizacji miast
- Partycypacja społeczna w rewitalizacji
- Rewitalizacja w świetle dyskursów krytycznych. Do kogo należy pojęcie rewitalizacji?
- Praktyki rewitalizacyjne a niematerialne dziedzictwo kulturowe dzielnicy miejskiej
- Zieleń miejska w projektach rewitalizacji
- Codzienny urbanizm, architektura i sztuka relacyjna jako inspiracje dla rewitalizacji oddolnej
- Kolokwium zaliczeniowe

Nazwa zajęć: Współczesne tożsamości kulturowe

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna i rozumie podstawową terminologię oraz koncepcje opisujące praktyki, relacje i procesy zachodzące w kulturze, a także koncepcje człowieka jako uczestnika i twórcy kultury
- zna i rozumie specyfikę współczesnego życia kulturalnego oraz tendencje i zmiany w praktykach kulturowych
- zna i rozumie specyfikę partycypacji kulturowej we współczesnych i historycznych formach obyczaju, moralności, religii, tożsamości narodowej, migracji, wielokulturowości oraz zna specyficzny dla badań tych sfer aparat teoretyczno-metodologiczny

Treści programowe dla zajęć:

- Kim jestem? Jednostka, podmiot, aktor
- Podmiot i przedmiot- nowe relacje i koncepcje.
- Jednostka w tłumie: tożsamości jednostkowe - tożsamości zbiorowe
- Utożsamienie, przechwycenie, przywłaszczenie w kontekście walki o uznanie tożsamości
- Tożsamość i pamięć: polityki pamięci, hermeneutyka śladów
- Dominacja i tożsamości oporu (strategie władzy, taktyki oddolne)
- Tożsamość i/lub rola społeczna
- Tożsamość narodowa i Obcy: wielokulturowość/transnarodowość
- Tożsamość „Ja” i Inny w dyskursach postkolonialnych
- Podmioty miejskie
- „Ja” i jego lustro: od stadium lustra do narcyzmu kulturowego
- Wzrokocentryczne ramy tożsamości: oko, teleskop, obiekt, ekran, monitor, display, awatar, hologram.
- Język i tożsamość (narracyjne konstrukcje tożsamości, „dwujęzyczność” kobiet)
- Tożsamość i osobowość pastiszowa/ironiczna.
- „Konsumuj albo giń” – „miej mniej”

Nazwa zajęć: Współczesny rynek filmowy

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Zna i rozumie terminologię oraz koncepcje, dotyczące relacji i procesów zachodzących w kulturze, którą potrafi zastosować do opisu praktyk kulturowych.
- Zna i rozumie ogólną problematykę (obejmującą terminologię, teorie i metodologię) z zakresu wiedzy o mediach, którą potrafi twórczo wykorzystywać i samodzielnie aktualizować.

- Potrafi wykorzystywać informacje na temat pracy współczesnych organizacji i instytucji kulturalnych w Polsce i na świecie oraz nawiązywać z nimi współpracę, pozwalającą na proponowanie nowych inicjatyw i projektów kulturalnych.
- Jest gotów do dostrzegania sprzeczności, proponowania rozwiązania i formułowania opinii na temat upowszechniających się poglądów, koncepcji, stanowisk i polityk kulturalnych.

Treści programowe dla zajęć:

- „Globalne Hollywood”: przemiany światowego rynku filmowego po roku 1980.
- „Model hollywoodzki” i kino klastyczne.
- „Model europejski” i kino modernistyczne.
- Trzy strategie europejskiego przemysłu filmowego wobec dominacji amerykańskiej.
- Festiwal filmowy jako kluczowa instytucja kina kontynentalnego.
- Rywalizacja czy symbioza? Film i nowe media. Nowe modele produkcji i finansowania projektów filmowych.
- Polski rynek filmowy po roku 1989 (ograniczenie państwowego mecenatu w latach 1989-2005, powstanie Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej, produkcje grupy ITI jako lokalna imitacja regu „globalnego Hollywood”).
- Kinematografie regionu Europy Środkowo-Wschodniej na rynku europejskim. Przykład Czech i Węgier.
- Kinematografia duńska jako modelowy przykład kina kraju średniej wielkości.
- „Nowy świat”: rynek filmowy w Chinach, Indiach oraz Turcji.
- Nobody knows anything: ryzyko i niepewność jako immanentne cechy rynku audiowizualnego.

Nazwa zajęć: Wstęp do kulturoznawstwa

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- Przywołuje podstawowe problemy badań nad kulturą oraz potrafi w stopniu podstawowym wskazać sposoby kulturoznawczego ujmowania zjawisk
- Posiada podstawową wiedzę o miejscu i znaczeniu nauk humanistycznych i społecznych w systemie nauk oraz ich specyfice
- przedmiotowej i metodologiczne
- Dostrzega i wskazuje różnicę pomiędzy uczestnictwem w kulturze, a jej badaniem
- Posiada podstawową wiedzę o głównych kierunkach rozwoju i najważniejszych nowych osiągnięciach w obszarze kulturoznawstwa

Treści programowe dla zajęć:

- Nauki o kulturze a nauki przyrodnicze
- Redukcyjnistyczny projekt socjobiologii E. Wilsona
- Typologia potrzeb w ujęciu J. Kmity
- Wynalezienie kultury; historia pojęcia 'kultura'
- Słowo i pojęcie 'kultura'
- Historia odkrywania kultury na przykładzie europejskim
- Praktyczne problemy nauk o kulturze
- Badacz kultury jako uczestnik kultury – perspektywy i ograniczenia. Przypadek B. Malinowskiego oraz M. Mead
- Filozofia i krytyka kultury
- Pojęcie natury i kultury u J. J. Rousseu i I. Kanta
- Krytyki nowoczesności – T.W. Adorno z M. Horkheimerem, Z. Baumann
- Reprodukacja kultury; kultura i osobowość
- Znaki jako komunikaty kulturowe
- System edukacyjny w ujęciu P. Bourdieu i J.-C. Passerona
- Kody kulturowe w procesie odtwarzania kultury – ujęcie B. Bernsteina
- Kultura i historia
- Historia długiego trwania F. Braudela
- Historia kulturowa
- Kultura i język
- Język jako działanie – perspektywa J. L. Austina
- Gry językowe w ujęciu L. Wittgensteina

Nazwa zajęć: Zarządzanie instytucjami kultury

Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się student:

- zna podstawową terminologię oraz koncepcje, opisujące praktyki, relacje i procesy zachodzące w zarządzaniu kulturą, a także koncepcje człowieka jako uczestnika i twórcy kultury
- ma podstawową wiedzę o współczesnym życiu kulturalnym oraz o tendencjach i zmianach w praktykach kulturowych

- zna specyfikę oraz zasady pracy w instytucjach i organizacjach kulturalnych oraz podstawowe aspekty współczesnej polityki kulturalnej w skali lokalnej, a także zasady animacji kulturowej różnych grup i społeczności lokalnych
- ma podstawową wiedzę z zakresu funkcjonowania biznesu, zarządzania podmiotami gospodarczymi, instytucjami kultury i innymi organizacjami oraz rozumie rolę refleksji filozoficznej w kształtowaniu kulturowego otoczenia biznesu
- gromadzi, analizuje i interpretuje informacje niezbędne do pracy w zespołach profesjonalnych w instytucjach i organizacjach kulturalnych oraz w realizacji projektów kulturalnych, w tym animacyjnych i kuratorskich
- współtworzy relacje i współpracuje z różnymi grupami, wnosząc do ich działań indywidualny i twórczy wkład
- ocenia własne kompetencje oraz wiedzę, dostrzega i rozumie konieczność własnego rozwoju i kształcenia (np. potrzebę uczenia się przez całe życie)

Treści programowe dla zajęć:

- Instytucje kultury i zarządzanie jako przedmiot studiów: definicje, fundament teoretyczny, podstawy prawne
- Kultura i organizacja – spektrum wyzwań dla kulturoznawcy i praktyka
- Polityka kulturalna jako dziedzina aktywności instytucji kultury
- Instytucje kultury ukierunkowana na publiczność – rozwój publiczności pomiędzy marketingiem a edukacją kulturową
- Kultury organizacyjne organizacji kulturalnych – symbolizm organizacyjny w instytucji kultury
- Przywództwo i zarządzanie zespołem w instytucji kultury
- Ekonomia kultury i zarządzanie instytucjami kultury. Przedsiębiorczość i niegospodarność w instytucji kultury. Dane, badania i statystyka w instytucji kultury
- Strategicznie czy spontanicznie? Wzorce i praktyka zarządzania strategicznego w instytucji kultury
- Zarządzanie projektem kulturalnym na przykładzie festiwalu artystycznych
- Zarządzanie kryzysem i konfliktem w instytucji kultury
- Zarządzanie współpracą międzynarodową w instytucji kultury
- Instytucja kultury i media komunikacji społecznej
- Instytucja kultury jako element ekosystemu – współpraca międzysektorowa w kulturze
- Funkcjonowanie instytucji jako sprawcy zmiany w społeczności lokalnej